

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

18 Brumaire 1799'dan bugüne Bonapartizm

Waterloo benzeri bir savaşa girmeyi bırakalım, Gezi Parkı'ndan tetiklenen bir ayaklanmayla karizması bir anda çizilen Erdoğan'ı ve onun iktidarını bonapartis bir diktatörlüğe benzetmek yanlış bir tasvir yapmakla sınırlı kalan bir hata olmaz. Bu hata aynı zamanda, sınıf mücadelesinin seyri ve komünistlerin ödevleri konusundaki tartışmasız saptamaların bulanıklaşmasına yol açar.

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL) SAYI: 33 EKİM - KASIM 2013 WWW.KOZONLINE.ORG

Demokrasi, paketten çıkmayacak

Rojava'dan güç al,

demokrasi mücadelesini büyüt

28 Şubat AKP'nin önünü açtı. Burjuvazinin yıpranmış kadrolarından kurtulmasından ve yeni güçler dengesinden yararlanan AKP, ABD'nin kredisiyle iktidar olup hüküm sürmeye çalıştı. Ama şimdi çanlar kendisi için çalıyor. Sözde darbe karşıtı olan AKP, 12 Eylül rejiminin seçim barajı ve partiler kanunundan yararlanarak ömrünü uzatma gayretinde.

Önümüzdeki yerel seçimler AKP'nin gerilemesini ve siyaset sahnesini terk etmesini sağlamak için büyük bir önem taşıyor. 12 Eylül rejimiyle birlikte AKP'nin de tarihin çöplüğüne kaldırılması AKP'nin burjuva siyasetindeki rakiplerinin harcı değildir. AKP'yi onun gerici misyonunu üstlenmek isteyen CHP'ye yedeklenerek geriletmek mümkün değildir.

AKP'yi burjuvazinin hizmetkârları değil sınıf düşmanları geriletebilir. Demokratik hak ve özgürlükler de AKP'nin hakkında hayaller yaydığı demokrasi paketleriyle değil emekçilerin ve ezilenlerin birleşik mücadelesiyle kazanılabilir. Gezi Ayaklanması'ndan ve Rojava'nın rüzgarından beslenen ortak bir mücadele hattını oluşturmak bu yolda atılacak ilk adımdır.

Pakette yer alan düzenlemeler neyi ifade ediyor?

"12 Eylül Anayasasını kaldıracamız" fon müziği eşliğinde anonsları yapılan "demokratikleşme" paketinde mutlaka yer alacağı düşünülen düzenlemelerin başında seçim barajı konusu geliyordu. Nitekim paketten çıkan ilk madde bu konuyla ilgiliydi. s.23

T.C.'nin kuruluşu hakkındaki efsaneler

Türkiye'de "demokratik açılım" sürecinin başlaması ile birlikte, AKP'nin rakibi olan burjuva siyasetçileri ve hâkim sınıfın düşünürlerinin bir kısmı bu açılımın TC'nin temellerini oynatmaya dönük tehlikeli bir girişim olduğunu ilan ederek bir kez daha alarm zilleri çalmaya başladılar. s.12

Köz'ün Sözü

Sadece kendi mücadelemizle kazanıp kendi örgütlenmelerimizle bekçiliğini yaptığımız haklar ve kazanımlar bizim olacak

Tayyip Erdoğan'ın uzun zaman bir sürpriz olarak sakladığı ve kamuoyunu "devrim niteliğinde değişiklikler olacak" diye oyaladığı sözümona "demokratikleşme paketi" geçtiğimiz ay açıklandı. Bu paketin açıklanmasıyla birlikte kraldan çok kralcı köşe yazarları ve politikacılar dahi bu paketin neresinde demokratikleşme yönünde nasıl bir düzenleme olduğunu açıklamakta zorlandılar. s.22

Gülsuyu'nda çetelere karşı birleşik mücadele

1 Eylül mitingleri: Batı Kürdistan'ın haklı savaşının yanındayız

Rantsal dönüşüm kardeşliği: Emekepler'de AKP-CHP elele

Ekim Devrimi Tartışmaları 2013

Ekim Dersleriyle Gezi Ayaklanması

İlknur Birol (Halkevleri)
Murat Özyavuz (Köz)
Onur Taş (ÖDP)

Çetin Deste (Yeni Dünya İçin Çağrı)

Ekim Devrimi Işığında Rojava Devrimi

Filiz Koçali (BDP)
Orhan Dilber (Köz)
Ziya Ulusoy (ESP)

s.23

Okur/Yazar Mektupları

HDP ilçe örgütü açılışı

Halkların Demokratik Partisi (HDP) Bahçelievler ilçe örgütü, açılışını gerçekleştirdi. 18 Ağustos Cumartesi günü yapılan ve saat 18.00'de başlayan etkinlik 19.30'da tamamlandı. 18 Ağustos'ta Ankara'da yapılacak HDP 1. Olağan Kongresi öncesi Bahçelievler'deki açılış kongrenin genel hazırlığını desteklemek amacıyla örgütlendi. Açılış öncesi etkinliğin duyurusunu yapan pankartlar Bahçelievler'de belli noktalara asıldı ve etkinliğin duyurusunun yapıldığı bildiri dağıtımını yapıldı.

HDP Bahçelievler İlçe Örgütü açılışı demokrasi ve devrim mücadelesinde yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı.

Saygı duruşu sonrası konuşan İlçe Eş başkanı Mehmet Kuzu, HDP'nin tüm ezilenlerin, sömürülenlerin mücadele zemini olduğunu söyledi. "Partimiz, tüm ezilenlerin ve sömürülenlerin; işçilerin, emekçilerin, göçmenlerin, kadınların, köylülerin, gençlerin, emeklilerin, engellilerin, LGBT bireylerin, dışlanan ve yok sayılan bütün halkların, tüm inanç topluluklarının, yaşam alanları tahrip edilmişlerin buluştuğu ortak bir mücadele zemini" dedi.

Türkiye'de yaşayan tüm halkların kültürlerinin ve kimliklerinin tanınmasını demokrasinin vazgeçilmez unsuru olarak gördüklerini ifade eden Kuzu, "Partimiz; halkların, başta

anadilinde eğitim hakkı olmak üzere eğitim ve kültür politikalarının hazırlanması ve hayata geçirilmesi için mücadele eder" dedi.

HDP'nin Gezi Direnişi'nde bir darbe bekletisi içinde olanlarla ve AKP iktidarını Mısır benzeri anti demokratik bir metodla devirmeyi amaçlayanlarla aynı safta olamayacağını belirten Kuzu, "Gezideki rolümüz sistemden rahatsızlık duyan ve sistem tarafından dışlanan, ötekileştirilenlerle yani demokrasi güçleriyle omuz omuza bir mücadele vermeyi ilke olarak benimsedi" diye konuştu.

Bahçelievler ilçe örgütü açılış etkinliği sloganlarla ve halaylarla son buldu.

2007 yılı Bin Umud Adayları, 2009 yılı yerel seçiminde Birlikte Başaracağız Platformu ve 2011 yılı EDÖB'ün seçim çalışmaları için kullanılan seçim iribat bürosu buradan sonra HDP'nin kullanacağı yeni mekân olacak.

Açılışa yöre derneklerinden Diyarbakır Kulplular Derneği, Batman Kozluklular Derneği, Urfa Süruçlular Derneği katıldı. HDK Bahçelievler bileşeni olan siyasetlerden EMEP, BDP, SYKP'nin örgütlediği etkinliğe yaklaşık 70 kişi bulundu.

Biz de HDP'nin ilçe örgütü açılışına kendi yoğunluğumuzdan kaynaklı olarak 2 kişi katıldık.

Yenibosna'dan Komünistler

Gezi, mücadelemizi aydınlatıyor!

Zamanı yok durmanın. Gezi Direnişi ve Taksim ruhu tüm hücrelere yayıldı.

Kadını, erkeği, yaşlısı, genci, üzerine serili korku toprağını bir kenara atarak sokaklara, meydanlara çıktı. Milyonların desteği ile kapitalist sömürü sistemine artık eskisi gibi sessiz olmayacaklarını gösterdi.

Toplum mühendisliğine soyunanlara; şunu yapabilirsin, böyle yaşamalısın, senin adına bu yasaları yapıyorum, şu konuları çıkartıyorum diyenlere mücadele bayrağını açarak "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" diyerek cevap verdi.

İktidar ve hükümetin iktidarlarını sürdürme, imparatorluklarını devam ettirebilme telaşına düşerek milyonlarca insanın üzerine TOMA'sı polis'i ve biber gazıyla saldırarak şiddetin en alâsını uyguladı, buna rağmen kitleler "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" şiarını yükselterek karşılık verdi.

Daha güzel gelecek ve yaşamı özleyen ve bunu örmeye, örgütlemeye çalışan, bu uğurda ölümü göze alan Ethem Sarsülük, Mehmet Ayvalıtış, Medeni Yıldırım, Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz ölümsüzleşti. Binlerce insan yaralandı ve yüzlercesi tutuklandı.

Eylemde birlik mücadelede ortaklık bağlamında, evet zamanı yok durmanın. Geçmişimizden dersler çıkartarak hazırlıklarımızı tamamlamanın zamanı gelip geçmektedir. Tüm demokratlar kendi cephelerinde ve tüm komünistler kendi cephelerinde faşizme, emperyalizme ve her türden gericiğe karşı tek yürek tek barikat olmalıdır.

İçeride dışarıda ayrılıkları ve farklılıkları bir kenara bırakarak, tüm cepheleri bir potada birleştirerek iktidar hedefine yönelmeli ve bunun açık ajitasyonu ve propagandası başlatılmalıdır.

İktidara gelmenin, düzenin değişmesi için bütün koşullar mevcut. Yeter ki ona önderlik daha doğrusu, doğru önderlik yapacak; halk hareketini doğru yöne kanalize edebilecek

önderliği ve oluşumu hazırlayalım.

Unutmayalım ki tarihi fırsatları değerlendirmez, geç kalırsak tarih hiçbir zaman bizleri affetmez ve affetmeyecektir.

Gezi ruhu ve Taksim Direnişi'nin içini boşaltmaya çalışan onun etkisini reformist ve revizyonist bir kanalda kanalizetmeye çalışan parti ve grupların bu çabalarını boşa çıkartılmalı, o ruhu ve direnişi hayatın her alanına yaymak için sosyalist ve komünistler iki kat efor harcamalıdır.

Dahası yıllardır sömürüye faşizme karşı mücadele bayrağını yükselten Kürt halkıyla, daha doğrusu özgürlük hareketiyle birlik ve dayanışmaya daha da yükseltmeyi onların istem ve taleplerinin kendi taleplerimiz olduğunu içselleştirmeli ve bunun mücadelesini vermeliyiz ve şiarımız ya özgür vatan ya ölüm olmalıdır.

Gezi ruhu ve Taksim Direnişi'nin yolunda yoldaş olanlar onun eksik yanlarını doğrularla tamamlayıp bugüne kadar yapılmayanı yan yana getirerek "Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin, Mücadeleye Devam" şiarını yaşamsal kılmalıyız.

Fabrikalarda, tarlalarda, şehirlerde, mahallelerde; işçisine, işsizine, memuruna, esnafına, komşusuna söylenmesi gereken şey durmak yok mücadeleye devam. Örgütlenmek, birleşmek, kazanmak tüm çabamız olsun.

Gezi ruhu, Taksim Direnişi mücadelemizin yolunu aydınlatıyor. Onun ışığında örgütlü mücadeleye, zafere,

Örgütlü Halk Yenilmez

Birlik, Birlik, Birlik

Zafer, Zafer, Zafer

Mücadele, Mücadele, Mücadele

Yoldaşça Selamlar

1 Mayıs Mahallesi'nden Köz okuru

Esenyurt Dayanışması kimlerden oluşmaktadır?

Gazetenin daha önceki sayılarında yazdığımız üzere Esenyurt Dayanışması BDP, BDSP, Çağrı, EMEP, ESP, Halkevleri, İşçilerin Sesi, ÖDP, Partizan, Gölge Kültür Sanat Merkezi ve KöZ'den oluşuyordu. Esenyurt Dayanışmasının kurulduğu 3 Temmuz'dan bir gün sonra biz gidip TKP ile de konuşmuştuğumuz ve TKP de Dayanışma'ya katılmıştı lakin TKP Dayanışma'ya girdikten sonra üç hafta gibi bir süre sonra Dayanışma'dan ayrıldı. TKP'nin ayrılma gerekçesi kendilerinin yürüttüğü "Hükümet İstifa Et" kampanyalarıydı; Gezi ruhunun artık sönmeye başladığını, gerektiğinde yine bir araya gelinebileceğini ifade ettiler.

Daha sonra İşçi Mücadele Derneği de Dayanışma'ya katıldı. SODAP ise daha henüz Dayanışma oluşturulmadan yapılan kimi toplantı katılmış olsa da daha sonraki toplantı çağrılarında olumlu yanıt vermedi. Dayanışma oluşturulduktan sonra da SODAP'ın neden katılmadığını ifade etmesi için toplantıya davet edildi ancak toplantıya gelip neden bileşen olmadıklarını anlatmadılar. Ancak şunu söylemeliyiz Dayanışma'nın oluşturulduğu son toplantı çağrısını yaparken Çağrı ile KöZ diğer kurullarla birlikte SODAP'la da görüşmüş bu alanda bir platform ihtiyacının neden elzem olduğunu konuşmuştuğumuz. SODAP temsilcisi arkadaş kendilerinin buldukları alana yoğunlaşacaklarını, enerjilerini bu alana harca-

yacaklarını, fakat kimi durumlarda bir araya gelmek gerekirse bundan kaçınmayacaklarını söylediler. Yalnız burada bir şeyi belirtmek gerekiyor. Bizim SODAP'la görüştüğümüz bu tarihte SODAP'ın söyledikleri belli ipuçları verse de daha o tarihte henüz Dayanışma oluşturulmamıştı. Biz SODAP'ı Dayanışma kurulduktan sonra da toplantılara davet ettik, olumsuz yanıt verdiklerinde kendilerine "Sizin enerjinizi bir alanda yoğunlaştırmanız Dayanışma'ya girmenize neden engel olsun; siz bir alana yoğunlaşsanız da Esenyurt'un diğer alanlarında ne oluyor ne bitiyor bilmek; Dayanışmaya girerek ona katkı sağlamak ve ondan güç almak daha doğru değil mi" diye sormuştuk. Aynı zamanda SODAP'a başka yerelerde de buradaki gibi mi tutum ahyorsunuz, yoksa oluşturulan platformlara katılıyor musunuz diye sordüğümüz da SODAP, her yerde böyle bir tutumumuz yok dedi. Sonuçta SODAP dayanışma da yer almıyor.

Halk Cephesi de kendilerinin yerelerde diğer siyasetlerle ortak iş yapmadıklarını; bunun merkezi bir karar olduğunu ifade ederek Dayanışma'ya katılmadı.

Rekabet Böler Dayanışmadan Güç Doğar Yaşasın Esenyurt Dayanışması

Esenyurt'tan Komünistler

KOMÜNİST KÖZ SÜREKLİ AYLIK SİYASİ GAZETE SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

MURAT ÖZYAVUZ

YÖNETİM YERİ:

RASİM PAŞA MAHALLESİ SÜLEYMAN BEY SOKAK NO:6/1

KADIKÖY -İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org /www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN

SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

Cumhuriyetin 90. yılında Kemalizm ve karşı devrim

Dokuz aydır İstanbul'da, on beş günde bir gerçekleştirdiğimiz KÖZ söyleşileri Ekim ayında da devam etti. Ekim ayındaki söyleşilerden ilki "demokrasi paketi" hakkında oldu. 27 Ekim Pazar günü ise KÖZ gazetesi bürosunda, "Cumhuriyetin 90. Yılında Kemalizm ve Karşı Devrim" başlığında bir söyleşi gerçekleştirdik. Söyleşide yapılan sunum ve soru cevap oturumunda konuşulanları aşağıdaki notlarla toparlayarak yayımlıyoruz.

Türkiye Cumhuriyetinin doksananıncı yılında kemalizmden ve onun karşı devrimci özünden söz etmeye başlamadan evvel, bu konunun hangi koşullarda ele alındığının altını çizmekte yarar vardır. Her şeyden önce cumhuriyetin doksananıncı yıldönümünde kemalizmin belli başlı savunucu ve takipçilerinin pek çoğunun cezaevinde ya da mahkeme önünde bulunduğu, oralarda bulunmayanların da genellikle seslerini kısmak zorunda kaldığı koşullarda bulunduğumuzun altını çizmek gerekir. Siyasi iktidarın, oldum olası kemalizmin baskılarının mağduru olduğunu iddia eden bir partinin elinde olduğunu da unutmamak gerekir. Hiç kuşkusuz bu şartlarda kemalizmin ne olduğunu ortaya koymak ve hakkındaki efsanelerin yaldızını sökmekle Kemalistlerin mirasçısı olduklarını iddia edenlerin hüküm sürdüğü koşullarda bunu yapmak arasında fark olsa gerektir.

Açık ki bugün Kemalizm hakkında ileri geri konuşmanın önünde bir engel yoktur. Bilakis bu teşvik edilmekte pophohlanmaktadır. Bu koşullarda kemalizmin karşı-devrimci özünden söz ederken sözüme anti-kemalist olan karşı devrimcilerin dümen suyuna karşın tehlikesi her zamankinden fazladır. Kuşkusuz gerici AKP hükümetine karşı çıkma adına bir kez daha kemalizme yedeklenme tehlikesi de ortadan kalkmış değildir. O nedenle de komünistlerin kemalizmin karşı devrimci özünden söz ederken, her zamankinden daha titiz ve temkinli davranmasına gerek vardır. Bilhassa sözüme kemalizme ve "vesayetçilik", "tepeden imcecilik", "tepeden imceci gelenek", "ittihatçı gelenek" vb. kavramlarla ifade bulan liberal bir söylemle sırf kemalistlerle bir dalaş içinde olduğu için AKP çizgisinde bir keramet olduğuna inanarak onu destekleyen sözde solcuların yarattığı iklimde buna ihtiyaç olduğu kesindir. Ama bugün siyasi iktidar ve onu destekleyenlerin

anti-kemalizmi siyasal İslam'ın durduğu yerden topa tutmaları nedeniyle ve sözde laikliğe sahip çıkma adına bir kez daha kemalizmin ve TC'nin resmi ideolojisinin sahte laiklik çizgisine savrulma tehlikesinin oldukça güncel olduğunu da unutmamak gerekir.

Bu nedenle kemalizm hakkındaki efsanelerin perdesini kaldırırken sözüme anti-kemalizm kisvesi altındaki gerici burjuva söylemlerin maskesini düşürmeye de ihtiyaç vardır. Bunu yapmanın en doğru yolu elbette kemalizme ideolojik değil politik bir tutumla yaklaşmaktır. Ama bilhassa kemalizmin karşı-devrimci özünü proleter devrimci bir bakış açısıyla ortaya koymak önem taşır.

Doğrusu kemalizmin ne olduğunu ve neden ve nasıl karşı devrimci bir akımı ifade ettiğini ortaya koymanın en etkili ve doğru yolu da bu gerici proleter devrimci açımdan ele almaktır. Üstelik soyut bir proleter devrim fikriyle değil Çarlık Rusya'sını liberal burjuva akımlarla birlikte tarihin çöplüğüne atan 1917 proleter devriminin ışığında bunu yapmak gerekir. Bu sadece proleter devrim stratejisinin soyut anlam ve önemi nedeniyle değil, kemalist gericiliğin (hatta 90 yaşındaki gerici Türkiye Cumhuriyeti'nin de) ortaya çıkışının ve şekillenişinin doğrudan doğruya Rusya'daki proleter devrimiyle ilişkili olmasından ileri gelir. Böyle kavranıp ortaya konması gerekir.

90 yıllık resmi ideolojiye göre Mustafa Kemal emperyalistlerin işgal edip parçalamakla uğraştığı Anadolu'yu kurtarmak ve bir Cumhuriyeti kurmak üzere yola çıkmıştır ve bunu başardığı için de nesnel olarak ilerici bir rol oynamıştır. Bir başka ifadeyle meşru bir harekettir. Kemalist rejimin daha Mustafa Kemal'in sağlığından itibaren "faşist bir diktatörlük" olduğunu söyleyenler bile, açıkça ya da örtük biçimde bu meşruluğu ve dolayısıyla "tarihsel bakımdan ilerici" rolü sorgulamaktan

kaçınılmaktadırlar. Hatta kemalizmin burjuva kamındaki muarızları da bu gerici akımın doğuşuna dil uzatmaktan oldum olası kaçınmakta ve tersinden asıl kemalizmin bu ilk aşamada billurlaştığını ve bu epizodun en esaslı takipçilerinin kendileri olduğunu söyleyerek kemalizmin sözde "ikinci dönemine" çatmaktadır. Pek çokları da kemalizme varmak için Mustafa Kemal'in kendisinden sonra ardılı olan "Milli Şef'e" yahut onların partisine varmayı tercih etmektedirler. Bunlar da esasen Kemalistlerin Kuvayı Milliye gericiliği içindeki rakiplerinin dümen suyunda şekillenen ve oradan feyz alan akım ve kişilerdir.

KÖZ'ün arkasındaki komünistler ise, kemalizmin ve takipçilerinin ne idüğünü anlamak için Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinde ulusal kurtuluş hareketleri ve proleter devrim hakkındaki tespit ve öğütlerini, bunlara göre kurulan yaşadığımız topraklardaki ilk siyasi parti olan Mustafa Suphi'nin komünist partisinin ilk hedef olarak bir işçi-köylü şuralar cumhuriyetini gösteren programını referans alırlar. Bu mercekten bakıldığında kemalizmin neden geri ve gerici bir hareket olduğu ve niçin karşı-devrimci bir öz taşıdığı açıkça görülür. Hatta kemalizm karşısındaki yanlış veya eksik tutumların da ayırt edilmesi ve eleştirilmesinin devrimci yolunu da bu referanslar gösterir. Buradan bakmayan ve fakat komünistlerin ödevlerine proleter devrimin değil menşevizmin "Demokratik devrim/Sosyalist devrim" aşamalarının prizmasından bakanlar ise kemalizmin bir zamanlar bir yere kadar ilerici ve muteber bir akım olduğunu söylemekten kurtulamayacaklardır.

Nitekim bugün Türkiye'nin gündeminde bir sosyalist devrim olduğunu savunan kimi akımlar burjuva demokratik devrimin Kemalist hareket sayesinde Cumhuriyetin kurulmasıyla tamamlandığını, kimileri Cumhuriyetin kuruluş döneminde eksik kalan burjuva demokratik görevlerin 27 Mayıs darbesiyle tamamlandığını öne sürerek Menşevik bir devrim stratejisini "sosyalist devrim" etiketiyle savunmaktadır. Emperyalizm çağında demokratik devrimin görevlerinin proletarya önderliğinde işçi-köylü ittifakına dayanan bir proleter devrimle çözüleceğini savunan komünistler ise başlıca misyonu bu devrimin önünü kesmek olan

kemalizmin başından itibaren Ekim Devrimi'nin yayılmasını önlemek üzere emperyalistlerin teşvik ve desteği ile ortaya çıkmış karşı devrimci bir burjuva akımı olduğunu tereddütsüz biçimde vurgulamakla yükümlüdür.

Bunun için Kemalizmin karşı devrimci eylem ve söylemlerini arayıp bulmaya bile gerek yoktur. Zira daha Kuvayı Milliye gericileri hilafet ve saltanata bağlılık yeminleri ederken Eski Çarlık Rusya'sı topraklarındaki gibi bir "işçi-köylü Şuralar Cumhuriyeti" kurmanın güncel ödev olduğunu ilan eden TKP'nin varlığı yeterlidir. Çarlık rejiminin enkazı üzerinde ezilen ulusları ve emekçileri bir burjuva diktatörlüğünün cenderesi altına sokmak ve bunu başarabilmek için Bolşevikleri ezme üzere harekete geçen Kerensky'nin hükümeti ne kadar karşı-devrimci ise, Kemalist diktatörlük de o kadar karşı devrimcidir.

Bu hedefin yerine gerici bir burjuva diktatörlüğünü komünistlerin emekçilerin ve ezilen Kürt ulusunun cesetleri üzerine kuran akıma karşı devrimci demek için tereddüt eden ve bahane arayanların kusuru ise sadece tarihi bir olaya yanlış yerden bakmaktan ibaret değildir.

Böyle yaklaşmaların bugün AKP'nin 12 Eylül Anayasası'nda kendi iktidarını kalıcı kılmak için yaptığı değişikliklere "yetmez ama evet" demeleri, "demokratikleşme paketi"nin içinde dişe dokunur kırtıllar aramaları şaşırtıcı değildir. Aynılarının yine aynı bakış açısıyla yarın AKP'nin yedek lastiği CHP'nin kuyruğuna takılmak için türlü bahaneler aramalarına da şaşmamak gerekir.

Doğrusu oldum olası baskı ve katliamlarla yüz yüze bulunan Alevilerin sözüme kemalizmin laikliği savunması nedeniyle Kemalistlerin kuyruğuna sürüklenmesi de benzer nedenlerdedir. Alevi yığınlarının bütün baskı ve katliamlara rağmen Kemalizmin temsilcisi sandıkları CHP'nin kuyruğuna sürüklenmesi Alevilerin cellatlarına sevdalı olmasından yahut CHP'nin ve kurucusunun laikliği temsil etmesinden değildir. Ezilen Alevi yığınlarının özgürlükleri için karşılığında proleter devrimci bir komünist önderliğin bulunmamasındandır. Sünni mezhebini temsil eden Diyanet İşleri Başkanlığının bütçesinin birçok bakanlıktan fazla olduğu bir ülkede laikliğin kırtısı olduğunu hayal etmek için laiklik konusunda komünarlardan değil jakoben gericiliğinden ilham alan Kemalistlerle aynı bakışa sahip olmak gerekir.

Bu bakımdan sadece Aleviler bakımından değil, tüm emekçiler ve ezilenler bakımından bugün tutulması gereken yol AKP'ye kanmadan ve onun yedek lastiği CHP'ye yol vermeden kendi mücadeleleri ile kazanıp kendi örgütlenmeleriyle beççiliğini yapacakları hak ve özgürlükler için birlikte mücadele etmekten başka bir yol olamaz.

Kentsel dönüşüme karşı halk toplantısı

Sultanbeyli'de Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi, BDP, EMEP, TKP, KÖZ, DGD-SEN'in örgütleyici olduğu bir halk toplantısı gerçekleştirildi. Panele konuşmacı olarak; TMMOB ve Kent Hareketleri'nin Burak Kaan Yılmazsoy, Adalet için Hukukçular Üyesi Av. Aysel Tekerek, Şehir Planlamacıları Odası'ndan Özgür Temiz katıldı.

Sultanbeyli Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nde yaklaşık 100 kişinin katılımıyla gerçekleşen toplantı Burak Kaan Yılmazsoy'un söz alması ile başladı. Burak Bey, Kentsel Dönüşüm Yasası ve Afet Yasası'nın içeriği hakkında bilgi verdi ve her iki yasanın da emekçilerin ve yoksulların barınma sorununa çözüm olmadığını belirtti. Ayrıca her iki yasadaki çeşitli istatistik bilgileri gelinek nokta hakkında

bilgi verdi. Özellikle hükümet tarafından en son çıkarılan Afet Yasası'nın esnekliğine değinildi. Bu yasanın çeşitli uygulama alanlarında uygulayıcıların keyfiyeti konusunda çarpıcı örnekler ortaya koyuldu. Bu yasanın tüm dönüşüm projelerini merkezi bir yapıya yani Çevrecilik ve Şehircilik Bakanlığı'na devrettiğinin, dolayısıyla yerellerin (belediyeler, muhtarlıklar ve mahalle sakinlerinin dışarda tutulması) kendilerini ilgilendiren bu düzenlemelerde söz hakkının olmadığını altını çizildi. Kentsel Dönüşüm ve Afet Yasası'na itiraz hakkının da yurttaşların elinden alınmasının söz konusu olduğunu üzerinde duruldu. Zorunlu olarak toplanan deprem vergisinin, yurttaşların barınma sorununun çözümünde kullanılmadığı vurgusu yapılarak, toplanan

vergilerin barınma dışında başka yerlere harcandığı belirtildi. Ayrıca, Kentsel Dönüşüm ve Afet Yasası'nın sosyal yapıyı dikkate almaksızın yıllarca bir arada yaşayan mahalle sakinlerinin, bulunduğu mahallerden başka yerlere gönderilerek adeta bütün yakın komşuluk ilişkilerinin bitireceği söylendi. Buna benzer yapılan tespitlerin ardından yapılması gerekenin en kısa sürede gerek mahalle düzeyinde gerekse tüm Sultanbeyli ve İstanbul genelinde, yerel muhataplarından bağımsız hazırlanan bu projelere karşı bir araya gelerek örgütlenmenin gerekli olduğu vurgusu yapıldı.

Adalet için Hukukçular üyesi Avukat Aysel Tekerek'in söz alması ile devam eden toplantıda, tek tek mücadele etmenin yeterli olmayacağı örneklerle ortaya koyuldu. İstanbul'un çeşitli mahallelerinde yaşanan hukuksal süreçler hakkında bilgi veren Aysel Tekerek, yurttaşların bireysel olarak hukuki başvurularının sonuç vermesinin imkânsız olduğu ancak hukuksal mücadelenin top yekûn verilmesi halinde sonuç alınabileceği konusunda bilgi verdi. Ayrıca son günlerde mahalle sakinlere gönderilen tapu talep belgelerine ödeme yapmadan önce mutlaka hukuki destek alınması gerektiği olgusunu söyledi. Tekerek aynı zamanda tapu almanın sorunu çözmeyeceğini, zira çıkarılan Kentsel Dönüşüm ve Afet Yasası'nın tapulu ya da tapusuz fark etmeksizin tüm hak sahiplerini mağdur edebileceğini belirtti.

Şehir Planlamacıları Odasından (ŞPO) katılan Özgür Temiz ise, bugüne kadar çıkarılan tüm yasalarda insanların yerleşimine izin verilen mahallelere ve semtlere bugün göz dikildiğini ifade etti ve tapulu tapusuz arazi ve evlerin gerçek sahiplerinin bugüne kadar bu mahallerde yaşayan mahalle sa-

kinleri olduğunu vurguladı. Derbent, Aydos ve diğer kentsel dönüşüm veya yıkım tehdidine uğramış mahallelerin mücadele deneyimlerinden ve kazanımlarından söz edildikten sonra mutlaka örgütlü hareket etmenin gerekli olduğu üzerinde duruldu.

Toplantının devam eden seyrinde ise; yakın zaman içerisinde yıkıma uğrayan bir Emekevler Mahallesi sakini, evlerinin hiç haber vermeksizin sabahın beşinde çevik kuvvet polisleri eşliğinde yıkıldığını belirtti. Mutlaka sürecin takip edilmesi ve bunun için dernek ya da benzer bir kurum kurarak olası bir yıkım tehdidine karşı bir arada olmak gerektiğini söyledi.

Ataşehir Site-Esenevler Mahalle Derneği'nden katılan Orhan Sanbal, mahallerine dönük yapılan kentsel dönüşüm projelerine karşı verdikleri mücadeleye konusunda bilgi verdi. Mahallelerine yapılması planlanan kentsel dönüşüm projelerinin verilen hukuksal mücadelede sonucunda yürütmesinin durdurulduğunu bunu da bir araya gelerek kurdukları dernek sayesinde başardıklarını belirtti.

CHP Sultanbeyli ilçe başkanının da katıldığı ve söz aldığı toplantıda, CHP İlçe Başkanı Muharrem Konuk buna benzer toplantıların artırılmasını ve Sultanbeyli genelinde bir miting ya da yürüyüş yapılmasını önerdi.

Sultanbeyli Battalgazi Mahallesi muhtar adayı Hakkı Mıhçı bağlı bulunduğu mahallede de benzer toplantıların yapılması ve kentsel dönüşüm karşıtı tüm tarafların ortak hareket edeceği bir hat kurulmasının gerekli olduğu üzerinde duruldu.

Gülsuyu'nda çetelere karşı

birleşik mücadele

Gülsuyu-Gülensu mahallerinde artan çeteleşme ve uyuşturucu sorununa karşı mahallede oturan emekçiler bir araya gelerek kampanya yürüttü. Forumlar da bu sorunlara karşı birlikte mücadele etmenin önemi vurgulandı.

Gezi Parkı Ayaklanması ardından ortaya çıkan halk isyanından sonra birçok mahallede forumlar örgütlenmeye başlandı. Biz de Gülsuyu ve Gülensu'da dokuz gün süren forumlar gerçekleştirdik. Forumlarda daha çok mahallede yaşanan sorunlar tartışıldı. Uzun süreden beri mahallenin en önemli sorunlarından biri olan, devlet destekli uyuşturucu ve çeteleşme saldırısının son zamanlarda iyice pervasızlaştığı ve devrimcilere yöneldiği biliniyor. Bunun üzerine forumu örgütleyenler olarak çetelere karşı nasıl bir mücadele hattı geliştirmek gerektiğini acilen tartışmak ve bir mücadele başlatmak gerektiği konusunda hemfikir olduk.

Temmuz ayının ilk haftasında ESP, çeteleşme ve uyuşturucu gündemli bir toplantı çağrısı yaptı. Toplantıya Partizan, Gülsusu Gülsuyu Güzelleştirme Derneği, EMEP, Alinteri, BDP ve biz katıldık. Ortak mücadele hattının örülmesi fikri oluşmasına rağmen toplantının genişletilmesi, muhtarların ve yöre derneklerinin de sürece dâhil edilmesi için geniş katılımlı başka bir toplantı daha yapma kararı alındı. Geniş katılımlı toplantıda mahallede çete saldırılarının ayıyuka çıktığı, acilen müdahale edilmesi gerektiği; bunun için de halkla ilişkilendirilip kitle ayağının örülmesi gerektiği ve muhtarların da bu konuda duyarlı olup görev almaları gerektiği üzerinde duruldu. Muhtarlar da söz alıp durumun önemine vurgu yaparak öneriler sundular. Muhtarlar üzerinden yöre derneklerini, kitle örgütlerini ve mahallenin ileri gelenlerine çağrı yapılması kararlaştırıldı. 17 Ağustos'ta geniş bir toplantı yapılarak buradan bir komisyonun seçilmesi kararlaştırıldı.

15 Temmuz'da mahallede bulunan uyuşturucu ve çeteciler, BDP'li bir arkadaşı tehdit ettiler. Daha sonra Maltepe'ye hareket eden arkadaşı, bu kez çeteler silahla tehdit etmeye devam ettiler. Arkadaşlara destek olmak için gelen 7-8 kişilik gruba da saldırdılar. Silahlı saldırı sonucu biri ağır olmak üzere 4 kişi yaralandı. Olayın duyulması üzerine hastaneye giderek arkadaşların durumu hakkında bilgi aldık ve hastane önünde bir süre bekledik. 17 Temmuz'da BDP'li arkadaşların önerisiyle bu saldırıyı protesto etmek için Gülensu son durakta toplanarak bir yürüyüş gerçekleştirdik. 350-400 kişinin katıldığı eylemde "Çeteler Halka Hesap Verecek, Çetelere Geçit Verme, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz, Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek, Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam, Polis Mahalleden Defol, Çeteler Mahalleden Defolun" sloganları atıldı. Fatma Hanım Durağı'na geldiğinde polis her yeri ablukaya aldığını gördük. Yapılan basın açıklamasının sonunda kitle dağılırken polis yanında bulunan çete elemanları, sağa sola ve havaya ateş ederek korku ve panik havası yaratmaya çalıştılar.

İlerleyen günlerde de çete saldırıları esnafların tehdit edilmesi ve esnaftan haraç istenmesi, bazı emekçilerin evlerine kadar giderek tehdit edilmesi, gençlerin önlerinin kesilip, dövülmesi, sokaklarda sağa sola rastgele ateş etme boyutuna vardı. Biz de artan bu saldırılara karşı Anadolu'da Yaşam Kooperatifi'nde bir toplantı çağrısı yaptık. Bu toplantıya BDP İl Başkanı ve yöneticileri, meclis üyesi, Maltepe İlçe Başkanı, EMEP, ESP, Alinteri, Anadolu'da Yaşam ve KÖZ'ün yanı sıra mahalle-

den bazı emekçiler de katıldı. Toplantıda uyuşturucu ve çeteleşme saldırısının yakıcı bir sorun olduğu, sorunun aciliyetinin önemsemesi ve bir an önce ortak bir birleşik mücadelenin örülmesi gerektiği ve bunun için de kitlesele bir kampanyanın örgütlenmesi kararı alındı. BDP'liler söz alarak, özellikle BDP'nin bu sorunu çok önemseyeceğini, İstanbul'un birçok mahallesinde bu sorunların yaşandığını, devletin çeteler vasıtasıyla insanları düşkün hale getirdiğini ve Kürt halkının tabanında olan birçok insanın da kullanıldığını belirttiler. Çeteleşmeye karşı kendilerine düşen görev ve sorumluluğu üstlendiklerini, kendi tabanlarında bu uyuşturucu ve çetelere karşı kim olursa olsun müdahale edeceklerini, bunun hesabını soracaklarını, iki üç aydır birçok semtte bu konuyu gündemleştirdiklerini söylediler.

Toplantıda atılacak adımlara dair somut kararlar alındı. İlk olarak emekçilerin duyarlılığını artırmak, onları bilgilendirmek amacıyla ortak bir bildiri kaleme alınması, ozalit çıkarılarak merkezi yerlere asılması, son duraktan başlayarak esnafların kitlesele bir şekilde ziyaret edilmesi kararı alındı. Bir hafta sonra 50-60 kişilik bir grupla son duraktan başlayarak bütün esnafı ziyaret ettik. Kahvelerde ajitasyon konuşmaları yaparak emekçileri çetelere karşı mücadele etmeye çağırdık. Sloganlarla ve konuşmalarla bildiri dağıtımı gerçekleştirdik. Oldukça canlı geçen çalışmada emekçilerin olumlu tepkilerini gözlemledik.

MAHALLE KAMPANYAMIZ, ÇETELER ÜZERİNDE BASKIYI ARTTIRDI

24 Temmuz akşamı İbrahim Kaypakkaya Parkı'nda yaklaşık kırk kişinin sohbet ettiği bir esnada, üç kişilik bir çete orada oturanların üstüne ateş açtı. Özel olarak da ESP'li Cebrail Günebakan arkadaşı hedef seçerek karnından yaralandı. Hastaneye gittiğimizde mahalleden ve farklı yerlerden insanların destek için toplandıklarını gördük. Uzun bir süre hastane önünde bekledik.

25 Temmuz günü ESP bürosunda bir toplantı daha yapıldı. Ortak bir yürüyüşle bu saldırıyı kınamak ve vurulan arkadaşları sahiplenmek kararı alındı. Yürüyüşün kitlesele olması için tekrar esnafın ziyaret edilmesi planlandı. Çağrı için yaklaşık otuz kişiyle yapılan ajitasyon konuşmalarıyla emekçileri eyleme davet ettik. Kahve konuşmalarını bizden bir arkadaş yaptı. Saat 10'da başlayan yürüyüşe 450-500 civarında emekçi katıldı. Eylemde "Gülsuyu Uyuma Direnişe Sahip Çık, Diren Cebrail Seninleyiz, Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları atıldı.

Yaklaşık iki aydır mahallede çalışma yürüten devrimci yapılar ve kitle örgütleri olarak uyuşturucuya ve çeteleşmeye karşı bir kampanya yürütmekteyiz. Açık ki, bu birliktelik polisi ve onunla işbirliği içindeki çeteleri tedirgin etti. O yüzden de saldırılarını gün geçtikçe artırarak devam ettirmekteler. Nitekim ilerleyen günlerde festival afişi asan iki ESP'li devrimciyi ayağından vurdular. Öğlen saatlerinde ESP bürosuna girerek üç kişiyi daha ayağından vurdular. Olay hakkında bilgi edinmek için ESP'ye gittiğimizde arkadaşlar bir toplantı yapılmasını önerdiler. Yapılan toplantıda ESP'li arkadaşlar, Esenkent Polis Karakoluna yürüyüp çeteci katilleri karakoldan isteyelim gibi öneriler yaptılar. Biz de bunun bir anlamı olmadığını, çetelerin şu anda iki sokak üstümüzde 20 kişilik gruplar halinde beklediklerini, yapılması gereken şeyin halkı toplayıp çetelerin bulunduğu yere gitmek, hep birlikte mahalleden çeteleri kovmak olduğunu söyledik. Fakat ESP ve Partizan'dan arkadaşlar güvenliği sağlayamayız gibi gerekçelerle önerimize karşı çıktılar. Biz de "Bu gözü dönmüş çetelerin hepsi silahlı ve bir evin önünde duruyorlar. Yapacağımız yürüyüşün güvenli zafır yok mu, yapacağımız yürüyüşe saldırı olmayacağını nereden biliyoruz?" diye düşüncelerimiz belirttik. Sonuçta Esenkent Polis Karakolu'na yürüyüş kararı alındı. Yürüyüş saati geldiğinde tedirgin bir hava gözlemleniyordu. Yaklaşık 200 kişiyle yürüyüşe geçtik. Gülsuyu-Gülensu halkı imzalı bir pankartın arkasında "Çetelere Geçit Vermeyeceğiz, Polis-Mafya İşbirliğine Son" gibi sloganlar atıldı. Karakolun önüne geldiğimizde polisler TOMA'lar ve çevik kuvvet araçlarıyla barikat kurduğunu gördük. Basın açıklaması okunduktan sonra sloganlarla tekrar mahalleye döndü. Heykel Durağı'na geldiğimizde motosikletli iki çete elemanı yaklaşık 150 kişi olan kitlenin üzerine ateş açtı. Emekçi bir kadın arkadaş, Dicle Haber Ajansı'ndan bir kadın arkadaş, Partizan ve ETHA'dan muhabir arkadaşlar yaralandılar. Yaralıları hemen hastaneye taşıdık. Kalabalık bir grup hastane önünde bekledik. İki gün sonra ise ESP

bürosu, esnaf olan bir BDP'li arkadaşın işyeri ve Halk Cephesi bürosu pompalı tüfeklerle tarandı.

12 Ağustos günü devrimciler ve kitle örgütlerinde çalışma yürütenler bir araya gelerek kampanyayı değerlendirdik ve bir forum yaparak bu kampanyayı halkla buluşturmak gerektiğinde hemfikir olduk. Forumun örgütlenmesine dair iki bin adet el ilanı çıkarılması, pazarda ve kahvelerde ajitasyon konuşmaları yapılması, bunun yanı sıra sesli anonslarla halka çağrı yapılması ve diğer forumlardan temsilcilerin çağrılması gibi konular planlandı. 14 Ağustos günü 60 kişi bir araya gelerek mahallede çağrılar yaptık. On kişiyle katıldığımız etkinlik, oldukça olumlu ve etkileyici bir hava yarattı. Ajitasyon konuşmalarını yapan arkadaşımız çeteleşme ve uyuşturucu saldırılarının kentsel dönüşümle bağını kurdu ve birleşik mücadelenin önemini vurguladı.

13 Ağustos'ta ESP, kendilerine yönelik saldırılara karşı suç duyurusunda bulundu. Öncesinde yapılan basın toplantısında HDK milletvekili Sebahat Tuncel, bu saldırıların araştırılması için meclise soru önergesi verdiklerini, mahallenin birçok yerinde MOBESE kameraları olduğu halde bu çetelerin siyasi partilere ve halka saldıracak cesareti devletten aldıklarını belirtti. HDK Yürütme Kurulu Üyesi Ender İmrek ise hükümet sessiz kalıyorsa bu saldırılardan nemalanıyor demektir dedi. BDP İstanbul Eş Başkanı Emrullah Bingöl ise parti olarak Gülsuyunda yaşananların araştırılması için bir komisyon oluşturduklarını söyledi. Açıklamaların ardından suç duyurusunda bulunmak üzere Kartal Adliyesi'ne gidildi. Sonrasında CHP milletvekili Mahmut Tanay ve CHP'li bir heyet, ESP bürosuna giderek bilgi aldılar.

15 Ağustos günü kararlaştırdığımız forum akşam 20.30 civarı başladı. Yaklaşık 600-700 kişinin katıldığı foruma İstanbul'un farklı mahallelerinden emekçilerin katılması foruma coşku, moral ve heyecan kattı. Söz alanlar birleşik mücadelenin önemini vurgulayan konuşmalar yaptılar. CHP milletvekili Mahmut Tanay konuşmasında çetelerin devlet destekli olduğunu, kendilerinin mahallede bulunmalarından dolayı tehdit edildiklerini söyledi.

Forumda Gülsuyu-Gülensu emekçilerinin istenen düzeyde katılmamasının, son günlerde çetelerin artan saldırıları sonucu yaratılan tedirginlik sonucu olduğunu düşünüyoruz. Forumda daha çok emekçilerin söz almaları ve öneriler yapmalarının sağlanması kararlaştırıldığı halde bu karara bizim dışımızda uyan olmadı.

Yürüttüğümüz iki aylık çalışmadan da görüldüğü gibi varoşlarda karşılaştığımız hemen her sorunun çözümünde yokluğunu yakıcı bir şekilde hissettiğimiz Bolşevik tipte komünist bir partinin yaratılması ihtiyacı önümüze çıkmakta. O yüzden de emekçi çocuklarını çeteleşti, uyuşturucularla iradesini ellerinden alan ve karşımıza çıkararak bu çürümüş sistemi yıkmak her zamankinden daha yakıcı bir sorun haline gelmiştir. Örgütlü komünistlerin birliğini sağlamak da, her zamankinden daha güncel bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Rantsal dönüşüm kardeşliği: Emekevler'de AKP-CHP elele

28 Ağustos sabahı kentsel dönüşüm silahı Ataşehir Emekevleri vurdu. Ataşehir Belediyesinin "yerinde kentsel dönüşüm" adıyla mahalleyi yıkıp yerine rezidans dikme projesi kapsamında 367 ev - evleri boşaltmak için süre verilmeksizin ani bir baskınla - yıkıldı. 28 Ağustos günü sabahın erken saatlerinde zabıta ve çevik kuvvet ekiplerince evlerinden zorla çıkarılmaya çalışılan mahalleli sokaklara barikat kurup TOMAların önüne geçmesine rağmen evlerin yıkılmasına mani olamadı. Evsiz kalan yaklaşık 1500 kişi komşu ve akrabalarında kalıyor.

Yaptığımız ziyarette yıkım mağdurlarıyla kentsel dönüşüm, Emekevler Projesi'nin gerçek yüzü, yıkımı ve halen sürmekte olan dava süreci, mahalleliyle dayanışmanın nasıl büyütülebileceği üzerine sohbet ettik.

MAHALLE NASIL KURULDU?

70'li yıllarda göçle gelen işçilerin yaşadığı Emekevler Mahallesi; 80'lerde çıkarılan yönetmelikle her hanenin Ziraat Bankasına 2000 lira ödeme yaparak tapu tahsis belgesi edinmesiyle kuruldu. Yıkımdan önce yaklaşık olarak 1500 kişinin yaşadığı mahallede 410 hane mevcuttu. Bu evlerin 350 kadınının tapu tahsis belgeleri bulunmaktaydı. Aynı zamanda mahalleli zamanında yatırdıkları para karşılığında tapu alacakları vadiyle kandırılmış.

EMEKEVLER PROJESİ NEDİR?

Ataşehir Belediyesi'nin projesi ev sahiplerine noter huzurunda çekilecek kura sonucunda belirlenecek 115 metrekarelik dairelerden, daire teslimleri yapıldıktan sonra 20 yıl vadeli olarak 80 TL ile 150 TL arasında değişen taksit tutarlarıyla lüks birer daire sahibi olacaklarını vaat ediyor. Ataşehir Belediyesi'nin proje için anlaştığı firmalar arasında Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün damadı Mehmet Sarımermer'in yönetim kurulu üyeleri arasında yer aldığı Solid Gayri-

menkul Yatırımları A.Ş. Kadir Topbaş'ın damadı Ömer Faruk Kavurmacı'nın yönetim kurulu üyesi olarak yer aldığı K Yapı Gayrimenkul bulunuyor. Bu firmalar açılan ihaleyi kazanarak mahalleye yıkım ile ilk adımı attı. Mahallede oturan 85 ev sahibi proje için belediyeyle anlaştı. Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi, daha önce verdiği demeçlerde Emekevler Projesi ile gecekonduya yaşayanların lüks rezidans dairelerine taşınacağını vaat ediyordu. Ancak evlerini veren yaklaşık 85 ev sahibine verilen sözler tutulmadı. Mahalleli yapılacak yerinde dönüşüme ancak mağduriyet yaratılmaması koşuluyla evet diyeceğini söylemesine rağmen kendilerine dayatılan anlaşma ise ne isteklerini karşılar vaziyette ne de resmi bir evrak formatında. Bu nedenle mahallenin büyük çoğunluğu projeye imza atmayarak projenin durdurulması için dava açtı. Aynı zamanda iki senedir devam eden tapu davaları ve projeyi yürüten K Yapı'ya yapılan ihalenin usulsüzlüğüne ilişkin açılmış davalarda mevcut. Davalar halen devam etmesine rağmen mahalle de gerçekleşen yıkım kararının hukuki bir dayanağı da bulunmuyor.

MAHALLELİNİN KENTSEL DÖNÜŞÜM HAKKINDA SÖYLEDİKLERİ

Son yaşanan gelişmeler kentsel dönüşüm silahının sermayedarlarca ezilenlere karşı nasıl kullanıldığının bir göstergesi. Yıllardır AKP üyeliği yapmış bir mahalleli tabanın kentsel dönüşümdeki rant geçeceğinden habersiz olduğunu ve kendi mahallesine yapılan bu zulmün muhataplarının AKP ve CHP olduğunu söylüyor. Mahalleli, "her konuda birbirine söylenmedik söz bırakmayan AKP ve CHP'nin rant söz konusu olunca birlikte hareket ettiklerini yıkımla somut olarak gördük" diyor. Yıkımdan önce AKP'li milletvekillerinin kendilerine yıkımı durdurma sözü verdiklerini ama şimdi adeta hepsinin görünmez olduğunu söylüyor. Medyanın ise bu gelişmeleri Gezi'de olduğu gibi yeterince gündem etmiyor olmasından,

mağdurları ve yıkımla yüz yüze olan mahalleliyle birlikte hareket etmelerinin; bu topyekûn saldırıya ancak toplu ve örgütlü bir mücadeleyle karşı konulabileceğinin altını çizerek Kent Hareketleri, TMMOB gibi bu alanda çalışma yürüten kitle örgütleriyle Emekevler Parkı'nda bir forum yapılabileceğini önerdik. Aynı zamanda çalışma yürüttüğümüz mahallelerdeki forumlarda Emekevler örneğinin; AKP ve CHP ortaklığını birinin diğerinin yedek lastiği olduğunu teşhir etmek için somut bir olay olması bakımından gündem edilmesinin, burada yaşananların burada yaşayanlar tarafından aktarılmasının önemli olduğunu düşünüyoruz. Yıkımların gündem olduğu mahallelerde de AKP ve CHP'nin çıkar konusunda farklı davranmayacaklarının, hatta ortak hareket ederek emekçilerin yaşadığı yerleri rahatlıkla yıkacaklarının göstergesidir, Emekevler.

AKP ve CHP'ye karşı bağımsız birleşik mücadeleyi örnek, emekçilerin ve ezilenlerin çıkarları açısından elzemdir.

Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede!

İstanbul'dan Komünistler

Emekevler Mahallesi'yle dayanışma

Emekevler Mahallesi Ataşehir Belediyesi ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin el birliği ile 28 Ağustos tarihinde yıkılmıştı. Yıkımlar ne AKP ye yakın taraflar ne de CHP'ye yakın taraflar tarafından gündem edilmedi. Oysa daha önceki CHP'li bir belediye yıkım yaptığı zaman AKP fazlasıyla gündem ederken, aynı şekilde AKP'li bir belediye yıkım yaptığında da CHP gündem ederdi. Bu sahte kavgada düzen partileri tabi ki emekçilerin evlerinin başına yıkılmasını dert etmiyorlardı.

Emekevler'deki yıkımda ise iki kesimde ağzını bıçak açmaması aslında ikisinin de bu yıkımda ortak hareket ettiklerini göstermektedir. Zaten mahalleye gidip evleri yıkılan mahalleli ile görüştüğümüzde yaşananları aktardıklarında bu durum açık bir şekilde görünüyordu. Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi mahalleyi yıkıktan sonra "AKP'li vekillere valiye ve büyükşehir belediye başkanına çok teşekkür ediyoruz; yıllarca beklediğimiz yıkımı temiz bir şekilde gerçekleştirdik" demiştir.

Komünistler olarak tam da "AKP ye aldanma CHP ye yol verme" şiarı ile hareket ediyorken Emekevler'deki yıkım CHP'nin gerçek yüzünü göstermiş oldu. Gezi süreci ile birlikte devrimcilerin CHP'nin kuyruğuna takılmaları ve asıl hedefin AKP olması gerektiğini vurguladıkları ve bizi eleştirdikleri yahut CHP'ye karşı ağızlarını bıçak açmadığı bir dönemde gerçekleşti.

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak ezilenlerin başına çorap ören CHP'ye fırsat vermemek ve CHP'nin asıl yüzünü teşhir etmek

ve CHP hakkında bir şey söyleyemeyerek değil CHP'nin AKP'den farklı olmadığını ve bu iki burjuva partisine karşı örgütlü bir mücadele etmek gerektiğini her ortamda vurgulayarak mümkün olacaktır. Zira ancak komünist siyaset bu şekilde yapılabilir.

Emekevler'de yıkımdan sonra mahalleyi ziyaret ettik. Mahalleliiden duruma ilişkin bilgi aldık. Mahalle devrimcilerin öncülüğünde kurulan bir mahalle olmasına rağmen yıkımlardan önce de sonra da devrimcilerin bu mahallede her hangi bir çalışmaları olmadığını gördük. Komünistler olarak gücümüz yettiği oranda bu mahalle ile irtibatlı olup ezilenlerin mücadelesini büyütme adına çalışmalar yapmaya başladık.

Bulduğumuz yerelerde CHP ye güvenen kesimlerin gündemine soktuk. Özellikle 1 Mayıs Mahallesi'nde ilk olarak bu durumu gündem ettik. Bu mahallenin hem Emekevler Mahallesi'ne yakın olması hem de Ataşehir Belediyesi sınırları içerisinde olması burada daha hızlı gündem olmasını sağladı.

Yapılan Deniz Gezmiş Parkı forumlarında söz alıp duruma ilişkin konuşma yaptık. 2 Eylül kurultuş festivalinde gerçekleştirdiğimiz sohbetlerde gündem ettik. Siyasetlerle bu konuyu tartıştık. 2 Eylül yürüyüşünde de "Emekevler'deki yıkımda Ataşehir Büyükşehir Elele Birleşik Mücadeleyi Örelim" yazılı ozalitle yürüdük. Sonrasında ise mahallede aynı yazılamanın olduğu ozalit çalışması yaptık.

1 Mayıs Mahallesi'nin Ümraniye'ye bağlanan kısmında yıkımlara karşı mücadele etmek için ku-

rulan Site ve Esenevler Mahalleleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ne durumu anlattık. Gene içinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam Kooperatifi'nde de gündem ettik. Böylelikle bu kitle örgütleri kendi mekanizmalarında bunu gündem edip Emekevler'de neler yapılacağını konuştu.

Bu iki kitle örgütünün bunu gündem etmesi ile birlikte bu mahallede bir forum yapma kararı çıktı. Bu öneri Emekevler mahalle halkıyla konuşuldu ve mahalleli ile birlikte 22 Eylül Pazar gün bir forum yapma kararı alınmış oldu. Forumun çalışmaları için hem 15 Eylül Forumfest'de ilan dağıtıldı. Okmeydanı, Sultanbeyli, Gülsuyu, Tuzla Aydınli mahallelerine gündem edilmesi ayrıca Park Forumlarında gündem edildi ve çağrısı yapıldı. Kent Hareketleri'ne haber verildi.

1 Mayıs Mahallesi'nde forumun duyurusunu yapan Mayısta Yaşam Kooperatifi ve Site ve Esenevler Mahallesi imzalı "Yıkılan Emekevler Ma-

hallesi halkından foruma davet var" yazılı ozalitle yapıldı.

Site ve Esenevler Mahalleleri Yardımlaşma Derneği ile Mayısta Yaşam Kooperatifi ile birlikte bildiri dağıtıldı.

Komünistler olarak hem bu çalışmalarda gerekli sorumluluğu aldık hem de 1 Mayıs Mahallesi'ndeki siyasetlere bu foruma katılma çağrısı yaptık. Mahalledeki siyasetler kendi gündemlerinin farklı olduğunu söyledi. Bu mahalledeki hiçbir siyaset bu foruma katılmadı.

Forum günü Mayısta Yaşam Ortakları ve Site ve Esenevler Mahalleleri Derneği üyeleri bir araçla Emekevler'deki foruma geçti. Oldukça verimli ve canlı geçen foruma 300'e yakın kişi katıldı. İstanbul'un farklı mahallerinden dernekler ve forum temsilcileri katıldı.

İstanbul'dan Komünistler

Gericiilerin savaşına taraf olmayacağız

Batı Kürdistan'ın haklı savaşının yanındayız

Kadıköy İskele Meydanı'nda Rojava, Gezi ve Lice gündemlerinin öne çıktığı 1 Eylül Dünya Barış Günü mitingi gerçekleşti. Miting Tepe Nautilus ve Haydarpaşa Numune Hastanesi olmak üzere iki ayrı yürüyüş kolundan başladı. Tepe Nautilus'te sendikalar, Haydarpaşa'da ise HDK içerisindeki bütün kurumlar ESP, SYKP, PARTİZAN, TÖP-G, SODAP, SDP ve EMEP vardı. Kaldıraç.Diğer kurumlar da Tepe Nautilus'ten yürüdü.

Mitingte ESP "Gezi'den Rojava'ya Barış ve Özgürlük Kazanacak", EMEP "Emperyalist Müdahaleye Karşı İçerde Dışarda Savaşa Hayır, Barış Yoksa Gelecek Yok" pankartlarıyla, BDP ise "Gezi'den Lice'ye Barış İçin Mücadeleye", "Mücadele Savaş, Müzakere Barış Getirir", "Rojava'da Alevi ve Kürt Katliamlarını Kınıyoruz", Rojava Devrimini Selamlıyoruz", "Yaşasın Demokratik Özerk Kürdistan" vurgulu pankartlarla birçok ilçe örgütünden katıldı. TÖP-G "Yaşasın Hakların Kardeşliği" pankartıyla, SDP "Suriye'de Emperyalist Saldırıya, Gezi'den Lice'ye Devlet Katliamlarına Karşı Direniş Kazanacak", Kaldıraç ise "Emperyalizmi Bölgemizden Devrim ve Sosyalizm Söküp Atacağız, Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır" pankartları ile katıldı.

Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı mitingde aşğıdaki konuşmalar yapıldı.

BDP İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder kitleyi selamlayarak, "Barışın önündeki engel egemenlerin söylediği yalanlar değil, dayandıkları sınıfsal yapıdır. Egemenler savaş istiyor, kan istiyor. Halklar birbirine düşman olamaz, barış istiyor, barış iradesini ortaya koyuyorlar. Kazanacağız başka yolu yok" dedi.

HDK adına konuşan İstanbul Bağımsız Milletvekili Levent Tüzel "Geleceği için yıllardır bedel ödeyen, başta Kürt özgürlük mücadelesi veren

halkımız olmak üzere Türkiye emekçileri savaşı ve onun karşısında barış mücadelesini çok iyi biliyor. 2013 yılı, hem Orta Doğu coğrafyası açısından hem de ülkemiz açısından yılın başından bugüne barış, diyalog ve müzakere sürecinde çok daha önem kazandı. Özgürlüğün, demokrasinin, kardeşliğin tarafında olan Türkiye halkları da bugün Anadolu'nun ve Kürdistan'ın bütün kentlerinde ayakta. Suriye'ye müdahaleye hayır diyerek alanlardayız. Bugünkü mitingimiz savaş isteyenlere yanıtır." dedi.

Mitingde DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu da bir konuşma yaptı: "Dünya Barış Günü için bir araya toplandığımız bugünde dört yanımızda silahlar konuşuyor. Silahlar konuştuğunda kadınlar, gençler, emekçiler ölüyor. İşsizlik, açlık, yoksulluk büyüyor. Emperyalistler kendi kışkırtıkları savaşı durdurmak için doğrudan müdahaleyi tartışıyorlar. Kendi katliamlarını kahrıman, diğer tarafın katliamlarını firavun ilan eden Başbakan tehditler yağdırmaya devam ediyor." dedi.

TMMOB adına Süleyman Solmaz ve Barış İçin Kadın Girişimi'nden Seher Kalkan da birer konuşma yaptılar.

Son olarak kürsüye çıkan BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş yaptığı konuşmada hükümete yönelik eleştirilerini sıraladı ve şöyle devam etti:

"AKP'nin Suriye'deki politikaları ne kadar tutarsızsa iç politikada, barış sürecindeki tutumları da o kadar tutarsızdır. Orada çeteleri destekliyorlar. Özellikle Ceylanpınar sınıırı çetelerin geçişine açık. Rojava'ya insani yardımı engelliyorsun, çetelere göz yumuyorsun. Çeteler Rojava'da Kürtlere saldırırken sizden destek aldılar, para aldılar silah aldılar. Şunu düşüneneceksin Başbakan olarak: Rojava Devrimi'ni selamlayabiliyor musun? Kürtlerle böyle kardeş olunur. Şimdi buradan nasıl bir

kardeşlik çıkacak? Biz "sınırları kaldıralım" diyoruz. Sen hala "oradaki devrimi nasıl boğabilirim" hesapları yapıyorsun. Siz hala sandığın hesabını yaparsanız, gün gelir sandığı da alırlar kafanıza geçirirler. Biz Türkiye ve Kürdistan'ın barıştan yana tüm güçlerini koruyabildiğimiz anda Türkiye'nin rotasını savaştan yana kırmak isteyenleri durdurabiliriz.

1 Eylül Barış Mitingi'ne KÖZ olarak "AKP El Nusra'yla, CHP Bağdat'ta / Kürtlerin Katilleri ile İş Tutanlara Karşı Birleşik Mücadeleyi Ör, Rojava ile Saf Tut" pankartıyla katıldık. Haydarpaşa kolunda yerimizi aldık. Yürüyüş başlamadan "Gericiilerin Savaşına Taraf Olmayacağız. Batı Kür-

distan'ın Haklı Savaşının Yanındayız!" başlıklı 1 Eylül özel sayımızı dağıttık. Yürüyüş sırasında ve öncesinde hem ajitasyon konuşmaları yaptık hem de sloganlar attık. Attığımız sloganlar şöyleydi: "Kürtlere Özgürlük, Orta Doğu'ya Barış", "Rojava'ya Özgürlük Orta Doğu'ya Barış", "Ne AKP ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede", "Gericiilerin Savaşına Karşı Rojava'yla Saf Tut", "Devrim İçin Devrimci Parti, Parti İçin Komünistlerin Birliği" "Yaşasın Komünistlerin Birliği"..

Rojava'ya Özgürlük, Orta Doğu'ya Barış!

İstanbul'dan Komünistler

Haziran'ın havası 1 Eylül'e yansdı

Barış Meclisi ve HDK'nın çağrısı ile düzenlenen, KESK İzmir Şubeler Platformu, DİSK Ege Bölge Temsilciliği, Barış Meclisi, İHD, ÇHD, Onbeşler Birlik ve Dayanışma Derneği, İmece-Der, Alevi Bektaş Federasyonu, ÖDP, Halkevleri, HDK, EHP, Söz ve Eylem ve KÖZ'ün örgütleyicisi olduğu 1 Eylül Dünya Barış Günü eylemine Haziran Ayaklanması'nın coşkusu ve gücünün yanı sıra, Suriye'ye olası emperyalist müdahaleye duyulan öfke de yansdı.

Örgütleyici olan kurum ve örgütlenmelerin dışında pek çok yapının, kitle örgütünün ve mahalle-semt forumlarından katılımcıların da yer aldığı eylem kitleselliği ile Eylül'e girerken katılanlara moral verdi. Nitekim geçtiğimiz senelerde gerçekleştirilen, alışlagelen 'kitlesel' basın açıklamaları bu sene yerini Gezi eylemlerinin yarattığı atmosferi arkasına alan fiili bir miting bırakmıştı. Katılımın yoğunluğunun ötesinde, eylem katılanların taleplerinin somutluğu ve bu

taleplerin dile getirilişindeki heyecan da görülmeye değerdi.

Eylemin düzenlenmesi aşamasında yapılan toplantılarda eyleme katılacak kurumların kendi pankartları ve flamaları ile katılımı tartışma konusu edilmiş, Köz'ün arkasında duran komünistler bu tartışmalarda ajitasyon serbestliğinin eylemde birliği bozmayacağına aksine güçlendiğini dile getirmişlerdi. Bununla birlikte alınan karar gereği katılımcı kurum ve örgütlenmelerin ortak pankart arkasında en fazla iki flama ile yer alabileceği ve temsil edilebileceği, kendi talep ve vurgularını ise dövizlerle ifade edilebileceği yönünde bir karar çıkmıştı. Her ne kadar bu kararın yetersiz bulsak da eyleme her yapının ve binlerce katılımcının dövizleri ile gelmesi sürece dair talepleri kayda değer biçimde görünür kılmış oldu.

Saat 17:30'da Basmane Meydanı'nda toplanan ve giderek kalabalıklaşan kitle trafiği keserek

Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Türkçe, Kürtçe ve Arapça "Ülkede, Ortadoğu'da, Dünyada Barış!" yazan ortak pankartın arkasında örgütleyici ve katılımcı tüm kurumlar temsili olarak birer flamaları ile yer aldılar.

KESK'in "Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır!" pankartı ile yürüdüğü yürüyüş kolunun şüphesiz en dikkat çekici kısmını ise yüzlerce döviz ile eyleme katılan HDK ve BDP kitleleri oluşturmaktaydı. HDK imzalı olarak taşınan dövizlerde "Gezi Tutsaklarına Özgürlük!", "Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır!", "Rojava'dan Elini Çek!", "Seçim Barajı Kaldırılsın!", "Terörle Mücadele Yasası Kaldırılsın!" talepleri yer alıyordu.

Köz'ün arkasında duran komünistler de eyleme hazırladıkları dövizlerle geldiler ve eyleme temsili olarak flamaları ile katıldılar. Komünist KÖZ imzalı dövizlerde "Emperyalist Savaş, İşgal ve Saldırganlığa Karşı Örgütlen, Birleş, Mücadele Et!", "Haziran Ayaklanması'ndan Rojava'ya Emekçiler-Ezilenler Kazanacak!", "Savaşta Haklı Taraf, Barışta Tek Muhatap: Kürt Halkı!", "Kürtlere Özgürlük Orta Doğu'ya Barış!", "Savaşa Karşı Sınıf Savaşı!", "Kapitalizm Yıkılmadan Dünyaya Barış Gelmeyecek!" vurguları yer almaktaydı. Komünistler yürüyüş boyunca ortak sloganlar dışında Rojava'yla saf tutulmasına ve Kürtlerin özgürlük talebinin ve bu uğurda verdikleri mücadelenin haklılığına dikkat çeken, savaşlara karşı ise soyut bir savaş karşıtlığı ile değil kapitalizmi ortadan kaldırarak sınıf savaşımı ile mücadele edilebileceğine işaret eden sloganlar atıldılar.

Konak Meydanı'na gelindiğinde kürsüden Kürtçe ve Türkçe selamlamalar yapıldı. Saygı duruşundan sonra hazırlanan ortak basın metnini Barış Meclisi sözcüsü Coşkun Üsterci okudu. "Bugün 1 Eylül Dünya Barış Günü... Bölgemiz Orta Doğu'da uzunca bir zamandan beri savaş,

darbe ve katliamlar nedeniyle kanın su gibi aktığı, ağır insan hakları ihlalleri ve insanlık utancının yaşandığı koşullarda barış ve demokrasi taleplerini yükseltmek için alanlardayız" sözleriyle başlayan açıklama, "Gezi Parkı direnişinin ürettiği kardeşlikten aldığımız güçle, bu ülkede kalıcı bir barışın tesis edilebilmesi için anadilde eğitim hakkının verilmesi, seçim barajının kaldırılması, siyasal tutsakların serbest bırakılması, temel hak ve özgürlükleri geliştiren ve güvence altına alan özgürlükçü bir anayasanın yapılması gibi adımların, başka bir deyişle savaş ve çatışmalara yol açan tüm adaletsizliklerin giderilmesi yönünde adımların bir an önce atılması gerektiğini bir kez daha hatırlıyoruz" denilerek bitirildi.

Basın metninin okunmasının ardından kürsüye çıkan BDP Milletvekili Sırrı Sakık ise konuşmasında; "Anadilde eğitimin kabul edilme-yeyeceğini söyleyeceksin, yüzde on seçim barajı olacak. 12 Eylül generallerinin getirdiği seçim ve siyasi partiler kanununa sarılarak barış ve demokrasiyi savunamazsın" dedi.

EMEP Genel Başkanı Selma Gürkan'ın da konuşma yaptığı eylem, Halkevleri Çocuk Korosu ve İzmir Müzisyenler Derneği'nin dinletilerinin ardından sona erdi.

Yaklaşık 5 bin kişinin katıldığı eylem, DİSK Ege Bölge Temsilciliği eylemin örgütleyicilerinden biri olmasına rağmen asgari bir katılımı dahi sergileyemedi.

İzmir'den Komünistler

Emperyalist savaşta Rojava'yla saf tut

Esenyurt Dayanışması 28 Ağustos tarihinde Yeşilkent Mahallesi'nde 1 Eylül Dünya Barış Günü ile ilgili bir forum örgütledi. Dayanışma bu forumda iki konuyu birlikte ele aldı. Bir taraftan daha önceden ilan edilen Rojava ile dayanışma kampanyası için Depo Forumu'nda kararlaştırılan bildirimler dağıtıldı. Diğer yandan ise forum alanına yapılan yürüyüşte taşınan pankart ve atılan sloganlarla 1 Eylül Dünya Barış Günü'yle ilgili olarak "Emperyalist Saldırılara Geçit Vermeyelim" çerçevesinde oldu.

Salı Pazarı'ndan 40 kişiyle başlayan bir yürüyüş forum alanına gidildi. Yürüyüş boyunca yapılan ajitasyon konuşmalarında ve atılan sloganlarda emperyalist saldırı ve Rojava halkına yönelik saldırılar protesto edildi; ayrıca Rojava Devrimi sahiplenildi. Forum alanına varıldığında foruma katılanların sayısı 100 kişi civarına çıktı.

Forumda moderatörlük yapan iki arkadaş forumun gündemiyle ilgili girişim yaparak "1 Eylül Dünya Barış Günü'nün yaklaştığı şu günlerde dünyanın birçok yerinde savaşlar kol gezmektedir. Suriye'ye karşı emperyalist müdahale gündemdedir, aynı zamanda AKP şeriatçı, çeteci güçlere her türlü desteği vererek Rojava'da özellikle Kürt halkına ve Alevilere yönelik katliamlar yapmaktadır" dedikten sonra Esenyurt Dayanışması'nın geçtiğimiz haftada yaptığı çalışmalar aktarıldı. Rojava halkı ile yapılan dayanışma kampanyası kapsamında Namık Kemal mahallesinde yöre derneklerinin, kahvehanelerin gezildiğini; mahallede kampanyaya destek çağrısı yapıldığını; aynı zamanda bu kampanya kapsamında forum günü dayanışma çadırı kurularak yardım çağrısı yapıldığını; yardım malzemeleri topladıklarını bu yardımların forum saatinde de sürdürüldü; Yeşilkent'te de bir yardım kampanyası başlatıldığını fakat bu mahallede fazla yoğunlaşamadıklarını; önümüzdeki hafta bu mahallede de etkin bir kampanya yapmayı önerilerine koyacakları söylendi. Daha sonra gündemle ilgili konuşmak isteyenlerin söz alarak konuşabileceği ifade edildi. "Barış deyince herkes sözde barışı savunur, fakat herkesin barıştan anladığı farklıdır. Egemenlerin barış anlayışı statükonun bozulmaması, burjuva düzenlerinin 'istikrarlı' bir biçimde sürmesidir. Bu yüzden işçi sınıfı haklarını almak için sokağa çıktığında hemen barışı bozmakla, bozgunculukla suçlanır; 'hepimiz aynı gemideyiz, işte iç ve dış düşmanlar masalları' anlatılır. Komünistler için haklı ve haksız savaşlar vardır. Emperyalist savaşlar ve gerici iç savaşlar haksız savaşlardır. Buna karşılık emekçilerin ve ezilenlerin egemenlere karşı savaşı haklıdır, meşrudur. Sorun savaş karşıtı olmak ya da olmamak değildir; gerçekten savaşların, sömürünün açlığını ve yoksulluğun olmadığı

sınıfsız ve sınırsız topluma nasıl ulaşacağız buna yanıt vermek gerekir. Aynı zamanda bu topraklarda PKK ile devlet arasında zaman zaman kesintiye uğrasa da otuz yıldır bir savaş yaşanmaktadır ve Kürt hareketi bir takım taleplerin karşılanması karşılığında barış için masadadır. Kürt halkı için kısmi bir kazanımla sonuçlanacak bir barışa bizim karşı çıkmamız doğru olmaz sonuçta PKK bu savaşa başlarken bize sormadı bitirirken de sormasını bekleyemeyiz" dedik. Rojava'yla ilgili olarak da şunları ifade ettik; "Rojava'da on yıllardır baskı ve zulüm altında yaşayan Kürt halkı haklı ve meşru bir mücadele vermektedir. Bizlerin Rojava'da yaşayan insanlar için yaptığımız dayanışma kampanyaları insani bir yardım olmanın ötesine geçmeli, siyasi olarak da Rojava Devrimini savunmamız gerekir. Çünkü Orta Doğu'da Kürtler özgür olmadan başka halklar da özgür olamaz. Rojava konusunda önemli başka bir konu daha var. Şimdi Türkiye'de ulusalcı-Kemalist kesimler ve CHP tümü AKP'ye şiddetle karşılar değil mi? Aynı zamanda bu kesimler El Kaide, El Nusra gibi şeriatçı çetelere de karşılar. Peki bunlar neden AKP, El Kaide ve El Nusra'nın Rojava'da Kürtlere yönelik saldırılar karşısında tek kelime etmiyorlar. Çünkü AKP, CHP, Kemalist ulusalcısının tümü Kürtler karşısında birleşiyorlar. Rojava, önümüzdeki seçim süreçlerinde iç siyasetin saflaşması yönünde önemli bir gündem olmaya devam edecektir. Bu durum bize şunu gösteriyor; Düzen güçleri olarak AKP'si, CHP'si, ulusalcısı bir yerde; Gezi'de ortaya çıkan dinamikler, emekçiler, ezilenler ve Kürtler bir yerde saflaşmak zorundadır". Bizim konuşmamızın ardından moderatör arkadaşlar aynı gündemlerle ilgili konuşarak Mısır'da yaşanan gelişmelere değindiler ve ısrarla AKP'nin bu coğrafya da nasıl bir taşeronluk rolü üstlendiğini anlattılar. Biz yeniden söz aldık konuşmamıza Mısır'da ve Suriye'de yaşanan gelişmelerle ilgili devam ettik ve şunları söyledik: "Zenginlerin malı züğürdün çenesini yorar diye bir söz vardır bizler hep bir özne olarak içinde yer alamadığımız olayları konuşup duruyoruz. 'Arap Baharı' denen halk ayaklanmaları Tunus'ta başlayıp Mısır'a ve ardından birçok Orta Doğu ülkesine yayıldı, bu ülkelerde 30-40 yıllık liderler devrildi fakat bu ülkelerde devrimci komünist öndelikler olmadığı için başka burjuva klikler iktidara yerleştiler. Şimdi de Mısır'da Mursi'ye karşı yapılan darbe konuşuluyor. Mursi ve Sisi 'al birini vur ötekine' ifadesiyle değerlendirilebilir. Bu topraklarda da boyutları ve kapsamı elbette Mısır ve Tunus gibi olmasa da daha dumanı üstünde tüten bir ayaklanmanın yaşandı ve bu topraklarda da sol hareketin ne kadar etkisiz kaldığını, asıl neye ihtiyacımızın olduğunu bir kez daha gördük." Moderatörün ısrarla AKP'nin han-

gi amaçlarla ortaya çıkarılan bir proje olduğunu sormasına binaen de şunları ifade ettik: "Erdoğan her ağzını açtığında darbe karşıtı olduğunu söylese de kendisi 28 Şubat darbesinin ürünüdür ANAP, DSP ve MHP gibi üç düzen partisinin ciddi bir ekonomik kriz sonucu seçim barajının altında kalmasıyla merkeze konulan AKP, ABD'nin ciddi desteğiyle iktidara geldi. Fakat geldiğimiz süreçte AKP misyonunu tamamladı ve suyu çoktan sıvı fakat AKP'ye alternatif bir parti olmadığı için AKP iyice gericileşerek varlığına devam ediyor." Daha sonra başka bir kişi söz alarak Ortadoğu'da taşların yerinden oynadığını, ciddi bir potansiyelin olduğunu fakat bunu değerlendirecek bir gücün bulunmadığını, Rojava'da çok önemli petrol rezervlerinin bulunduğunu bu yüzden ilgi odağı olduğunu ve AKP'ye karşı sabırla mücadele etmek gerektiğini ifade etti.

Esenkent Forumu'ndan bu foruma katılan bir kişi ise söz alarak nerede bir savaş varsa buna Kürt, Türk ayrımı yapmadan karşı çıkmak gerektiğini; bir savaşa karşı çıkmak için sosyalist, komünist olmaya gerek olmadığını, sadece insani duyarlılık göstermenin yeterli olduğunu; AKP'ye karşı tüm güçlerin birleşerek ve mücadele ederek Türkiye'yi yeniden kurması gerektiğini anlattı.

Forum'da Suriye'ye karşı emperyalist müdahaleye dur demek için ya bu alanda ya da diğer yerlerde yapılacak eylemlerle, mitinglerle bir araya gelmek gerekir dedi. Bu konuda bir imza kampanyası düzenlenebileceği ifade ettikten sonra bu konu ile ilgili önümüzdeki Pazartesi günü AKP binasına bir yürüyüş yapılabileceğini ifade etti. Biz "bu konuda ciddi bir çalışma yürütmeden, AKP binasına yürüyüş yapmaktansa önce illa bu konuda tepkimizi ortaya koymamız gerekiyorsa Köyiçi Meydanı'nda bir basın açıklaması yapalım, daha

sonra yapacağımız çalışmaya bağlı olarak yürüyüş de yapılabilir" dedik. İmza kampanyası ile ilgili kararlar Pazartesi forumuna ertelendi.

Forum'da bir eğitim emekçisi Yeşilkent Mahallesi'nde bir okulda yaşanan sorunun çözülmesi için daha önceden dağıtılan imza föylerinin doldurulması için çalışmaların ne durumda olduğunu sordu ve okullar açıldığında KESK'i bu soruna dâhil ederek bu konuda bir basın açıklaması eyleminin yapılabileceğini ifade etti.

Forumun kalan kısmında moderatörler bir dizi duyuru ve etkinliğin ilanını yaptılar:

31 Ağustos akşamı Köyiçi Meydanı'nda HDK-BDP ortaklığının düzenlemiş olduğu Rojava ile dayanışma şöleninin olacağını; 1 Eylül'de Dünya Barış Günü ile ilgili olarak insan zinciri eylemine katılıp katılmayı ve katılacak nasıl katılmak gerektiğini sordu. Forumda insan zincirine Bakırköy'de katılma kararı çıktı.

5 Ağustos günü Küçükçekmece forumunun Kentsel Dönüşüm'e karşı Küçükçekmece Belediyesi'ne yapılacak yürüyüşe katılma konusu foruma soruldu bu öneri de kabul edildi.

Forum'da kısa bir sessiz tiyatro gösterimi yapıldı. Başka bir arkadaş ise Bertolt Brecht'in Tah-terevalli şiirini okudu.

Emperyalizmin Savaşı da Barışı da Zulümdür Sömürdür

**Devrim İçin Devrimci Parti
Parti İçin Komünistlerin Birliği!**

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Esenyurttan Komünistler

12 Eylül'den günümüze katliamlar ve Ulucanlar Katliamı

Esenyurt Dayanışması Ulucanlar katliamını forum gündemine almaya karar verdi. Forum öncesi yaklaşık 70 kişinin katıldığı ve "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük, Katil Devlet Hesap Verecek" pankartının taşındığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca şu sloganlar atıldı: "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur."

Forum moderatörünün Ulucanlar katliamına geline süreci ve katliama ilişkin bir bilgilendirme yaptığı açılış konuşmasının ardından bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Bu sinevizyon gösteriminden sonra yapılan konuşmalarda, devletin nasıl pervasızca katliamlar yaptığı ve devrimcilerin bu katliamlar karşısında direndikleri ve özellikle de Ulucanlar Cezaevi'nde devletin devrimci tutsakları rastgele katletmediğini öne çıkan devrimcileri seçerek ve planlayarak bir katliam gerçekleştirdiği vurgulandı.

Forumda biz de bir konuşma yaptık. Söz alan yoldaş şunları ifade etti: "Devletin 12 Eylül'den günümüze yaptığı katliamlar ve bu katliamlara karşı direnişler hemen 12 Eylül sonrasında başladı. Devlet 1984'te Diyarbakır'da PKK'li tutsaklara karşı akıl almaz işkence ve saldırılar yaptı. Tutsaklar bu saldırılara bedenleriyle direnerek yanıt verdiler. 19 Aralık 2000'de F tiplerine karşı açlık grevleri ve ölüm orucu sürecinde ben de İzmir Buca cezaevindeydim ve açlık grevinin 14. gününde şartlı salıverme yasasında dışarı çıktım. Devletin cezaevlerine müdahalesi başladığında ve F tiplerine geçileceği belli olduğunda cezaevindeki devrimcilerin genelini yaklaştığı şöyleydi: "Biz kazandık adımızı tarihe yazdırdık." Ama devrimci tutsaklar F tipine karşı mücadeleyi adlarını tarihe yazdırmak için başlamadılar. Somut olarak var olan mevzileri korumak ve bir takım mevziler kazanmak için açlık grevi ve ölüm orucuna başladılar. Burada F tiplerine geçilmesiyle var olan bir mevziinin yitilmesi

söz konusudur ve bu konuda devrimci hareket bir özleştirme yapmamıştır. Bu topraklarda bir de geçtiğimiz yılın Eylül-Ekim aylarında PKK'li tutsakların başlatmış oldukları açlık grevi yaşandı. Bu eylem 2000 yılında F tiplerine karşı yapılan eylemden farklı sonuçlandı. PKK'lilerin yaptıkları eylem azından somut kısmi kazanımlarla sonuçlandı. Devletin 500 günü aşkın süredir Abdullah Öcalan üzerinde uyguladığı tecrit kırıldı ve devlet masaya oturtuldu. PKK'li tutsakların eylemini belli kazanımlarla sonuçlandırın şey açlık grevi ve ölüm orucuna giren PKK'lilerin sayılarının çok fazla olması değil bu siyasi hareketin toplamlı etkisi ve bu hareketin taşıdığı dinamizm ve potansiyel sayesinde oldu yani bir bakıma "içerisinin ve dışarısının" mücadelesi birleştiği için böyle bir sonuç verdi. Oysa 2000 yılında yaşanan F Tipleri'ne karşı mücadele de 'dışarısı', yani işçi ve emekçilerin mücadelesi son derece yetersiz ve cılız kaldı" dedi. Yoldaşın konuşmasından sonra BDSP'li bir kişi bir kez daha söz alarak, devletin bu katliamlarına karşı devrimcilerin direnerek adlarını tarihe yazdırdıklarını yineledi. Forum gündemiyle ilgili konuşmalar sona erdikten sonra kimi öneriler ve duyuruların yapılmasının ardından forum sona erdi.

**Devrimci İrade Teslim Alınmaz
Devrimciler Ölür Devrimler Sürer**

Esenyurttan Komünistler

Sendikal bürokrasi sınıfı bölme derdinde

Son günlerde, yerel yönetimlerde çalışan kamu emekçilerinin azımsanmayacak kadar önemli bir kısmını bünyesinde barındıran KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen sendika bürokratlarının sendikayı tavandan bölme gayretlerine hedef oldu.

1990 yılında, 12 Eylül rejiminin yasakçı ve baskıcı uygulamalarına karşı, binlerce yerel yönetim emekçisinin ortak iradesi olarak kurulan Tüm Bel-Sen Mayıs 2011 tarihinde gerçekleştirdiği Olağan Genel Kurulu ile sendika içi demokrasinin işlenmesi, bürokratikleşmeye önlem alınması, katılımcı, şeffaf, demokratik ve mücadeleci bir sendika için bazı tüzük değişiklikleri yaşadı. Bu değişiklikler, bütün delegelerin oy birliği ile gerçekleşti. Yapılan değişiklikler içerisinde, tabanın söz ve karar sahipliği ilkesinin etkin biçimde sendika yönetim organlarına yansımaları için şube ve genel merkez yönetim organları seçimlerinde nispi temsil sisteminin uygulanması ve merkez yönetim kurulu üyelğinde üst üste en fazla iki dönem kalınması kararlaştırıldı.

Ancak bu değişiklikler sendika yöneticiliğini adeta bir meslek haline döndüren ve onlarca yıldır sendikanın yönetim mekanizmalarına çöreklenen bürokratlar için alarm anlamı taşımaktaydı. Nitekim, Genel Kurulda bu kararların alınmasının ardından 2 yıldan fazla süre geçtikten sonra, üstelik kendilerinin de oy verdiği ve oy birliği ile kabul ettiği bu değişikliklerin iptali için, başta sendikanın Genel Sekreteri olan 23 yıldır sendika yönetiminde Vicdan Baykara olmak üzere "sosyal demokrat" kimliği ile tanınan ve sendika bünyesinde Sendikal Birlik eğilimi içerisinde

yer alan, sabık sendika ağası İzmir Şube Başkanı Yaşar Gül'ün de bulunduğu sendika yöneticileri sendika aleyhine, yani yöneticilik yaptıkları sendikaya karşı dava açtılar.

Bununla yetinmeyen sendika bürokratları, yıllardır KESK'e karşı Kamu-Sen, Memur-Sen gibi muvazaalı muhafazakar-sağ sendikaların yahut şoven gerekçelerle KESK'ten kopan ulusalcı Birleşik Kamu İş'in söylemlerini yavan bir biçimde yeniden üretirken, halen yönetiminde buldukları ve istifa etme gereğini bile hissetmedikleri sendikanın hakkında, sendika üyelerine olumsuz propaganda yapmaya başladılar. Altın alta ve kulisler biçiminde yapılan, KESK üyelerine kendilerinin kuracakları yeni sendikaya üye olma çağrısı ile biten bu ajitasyonun esas malzemesi ise KESK Genel Sekreteri Lami Özgen'in çözüm süreci olarak tarif edilen süreçte akil adam olması idi. Bu kesimler KESK'i BDP'nin arka bahçesi olmak ve AKP yandaşlığı yapmak gibi pespaye suçlamalarla üyelerin karşısına çıktı. Yüzü aşkın üyesi AKP döneminde tutuklanan, 4+4+4 eylemlerinden Gezi sürecine kadar eksiği fazlasıyla sokakta bulunmaya çalışan KESK'e saldırıların işverenlerin ve şoven kesimlerin ezberini tekrarlattı. Esas kaygıları sendikadaki ayrıcalıklarını yitirmek olan sendika bürokratları sendikayı bölme girişimlerini güya politik gerekçelerle gizleyip, şovenizmin zehrini KESK tabanına yaymaya çalıştılar.

Sonuç itibarı ile bu girişim deşifre olur olmaz KESK'teki sosyal demokratlara yakın eğilim olan Sendikal Birlik dahi bu kesimleri ihraç ettiğine dair bir deklarasyon yayınladı. Sendika bürokrat-

ları kurdukları Tüm Yerel Sen isimli hülle sendikanın Birleşik Kamu İş'e bağlı Yerel-İş sendikası ile kendilerinin çatı örgütü olacağını açıkladılar.

Bu kesimlerin işyerlerinde dağıttıkları ve tümüyle KESK'i hedef alan, KESK'i "bölgesel ırkçılık" suçlamaya varacak kadar şovenizmin batağına batmış Tüm Yerel Sen'in bildirileri ise çoğu kez KESK'e ve Tüm Bel-Sen'e sahip çıkan kamu emekçilerinin sert tepkisi ile karşılaştı. Öyle ki İzmir Büyükşehir Belediyesi gibi işyerlerinde alınmak istenen toplantılar sendika bürokratları ve şoven anlayışların teşhir edildiği toplantılara dönüştü.

KESK'e bağlı Tüm Bel-Sen'de yaşanan bu son

gelişmeler sınıf içerisinde şovenizmin lanetli rolünü üstlenen sendika bürokratlarının kendi dar çıkarları için gerektiğinde sınıfı bölmekten dahi çekinmeyeceğini göstermesi açısından önemliydi.

Sendikasına ve örgütlülüğüne sahip çıkan, şovenizmin karşısına sınıf perspektifi ile dikilen bir tabanın, sınıfı bölme saldırısını boşa çıkartmak üzere sarf ettiği yoğun çabanın sonuç alıncaya kadar mücadelelenin seyri belirleyecek.

Sendika Bürokratları Defolsun,

Sendikalar Emekçilerindir!

İzmir'den Komünistler

“Gezi Direnişi”nde işçi sınıfı ve sendikalar

9 Eylül'de Esenyurt İşçi Komisyonu'nun çalışmasını yürüttüğü “Gezi Direnişinde İşçi Sınıfı ve Sendikalar” gündemli forum gerçekleşti. Forum konuşmacı olarak Volkan Yaraşır davet edildi. Fakat tam bu forumun yapılacağı günlerde Ahmet Atakan polis tarafından katledildiği için yürüyüşte kullandığımız pankart ve attığımız sloganlar yoğun olarak Ahmet Atakan'ın öldürülmesi ile ilgili oldu.

Forumda Volkan Yaraşır konuşmasına başlamadan önce Yılmaz Güney'in anısına hazırlanan kısa bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Gösterim öncesi Çağrı'dan bir arkadaş Yılmaz Güney'in ölüm yıldönümü vesilesiyle kısa bir konuşma yaptı. Daha sonra Ahmet Atakan ve Yılmaz Güney'in şahsında devrim davası uğruna düşenlerin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Volkan Yaraşır konuşmasına başlamadan önce Duvar Sanat Atölyesi'nin hazırladığı birkaç skeçten oluşan tiyatro gösterimi sergilendi.

Volkan Yaraşır konuşmasında; İstanbul ayaklanmasının tesadüfi gerçekleşmiş bir ayaklanma olmadığını, bunun öncesinde dünyada küreselleşme karşıtı hareketler, Arap ayaklanmaları, Yunanistan'da gerçekleşen grev vb. gelişmelerin olduğunu anlattı. Kapitalizmin uzun süreli krizlerinin devrimci durumlar yaratacağına vurgu yaparak, 19. yüzyılın son çeyreğinden beri devrimci durumlar oluşsa da devrimlerin gerçekleşmemesinin işçi sınıfının devrimci önderliğinin eksikliğinden kaynaklandığını belirtti. Yaraşır mevcut sendikaların İstanbul Ayaklanması'nda tutucu bir rol oynadığını, işçilerin ayaklanmada yer almalarında sendikaların engelleyici bir rolü olduğunu vurguladı. Volkan Yaraşır İstanbul'da onlarca mahallede yapılan forumların önemine değinerek bu forumların devleti fazla rahatsız etmeyeceğini fakat bugün birlikte durmanın, her türlü gelişmeye karşı bu birlikte duruşu devam ettirmenin önemli olduğunu belirterek; bu forumlarda yer alan güçlerin fabrikalarda, işyerlerinde taban örgütlenmeleri yaratarak hayatın her alanında yerel inisiyatifler geliştirmesi gerektiğini, Gezi Ayaklanması ile Kürt dinamiğini buluşturmanın da hayati önemde olduğunu belirtti.

Volkan Yaraşır'a Gezi sürecinde mahallelerdeki

çatışmalar, sendikaların rolü vb. sorular soruldu.

Forumda bir Kürt kadını da söz alarak Rojava'dan bu mahalleye gelen Kürtlerin çok perişan ve zor durumda olduğunu, yardıma ihtiyaçları olduğunu söyledikten sonra kendilerinin Suriye'de ve bu ülkede savaş istemediklerini, Türkiye'nin Suriye'ye saldırmasına karşı çıkmak gerektiğini yarı Kürtçe yarı Türkçe ifade etmeye çalıştı.

Biz de söz alarak Volkan Yaraşır'a kimi sorular sorduk ve görüşümüzü ifade ettik. Yaraşır'a “Neden İstanbul Ayaklanması diyorsunuz? Bu ayaklanma İstanbul'la sınırlı kaldı anlamında mı; yoksa ayaklanmanın İstanbul'da Gezi direnişi ile başlaması yüzünden mi? Mısır ve Tunus'ta ki ayaklanmalar da ve Türkiye'deki ayaklanmada da devrimci bir önderliğin olmadığını söylediniz. Pek devrimci bir önderlik önceden yaratılmamışsa, ayaklanma esnasında böyle bir önderlik yaratılabilir mi?” sorularını sorduk

Daha sonra Volkan Yaraşır kendisine gelen sorulara yanıtlamaya çalıştı. Yaraşır mahallelerde/ varoşlarda yapılan eylemlerle, fabrikalarda ve işyerlerinde yapılan eylemleri ayırmaya çalıştı. Mahallelerde yapılan eylemlerin emekçilerle devlet arasında demokrasi talepleri ile ilgili mücadele aracı olduğunu; oysa fabrikalarda, işyerlerinde mücadelenin işçi sınıfının sermayedarlara karşı verdiği emek sermaye çelişkinin sonucu bir mücadele olduğunu ve sistemi temellerinden sarsacak asıl mücadele bu mücadele olacağını söyledi. Yaraşır sendikalarla ilgili gelen soruya “sendikal bürokrasi ile sendikaların önemini birbirinden ayırmalıyız” dedi. Bizim parti hangi şartlarda yaratılır yönlü sorumuza espriyle karşılık “ağır sorular bunlar” dedikten sonra; “parti elbette ateşin ve kavganın içinde yaratılır” dedi. Oysa eğer devrimci bir parti daha önceden yoksa yükselen ve patlak veren kitle hareketi içerisinde devrimci bir parti kurup önderliği ele geçirmenin mümkün olmayacağını onlarca tarihsel deneyim bize göstermiştir.

Devrim İçin Devrimci Parti

Parti İçin Komünistlerin Birliği

Esenyurt'tan Komünistler

Çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'yle birlikte 12 Ekim günü Gebze'deki Feniş direnişini ziyarete gittik. Bir ayı aşkın süredir devam eden Feniş direnişi bir işçi havzası olan Gebze'de yankı uyandırmasına rağmen burjuva basında yer almıyordu. 9 Eylül'de Gebze'de bulunan 420 işçinin çalıştığı Feniş Alüminyum fabrikasında patron Sedat Aloğlu'nun emriyle üretime ara verildi ve fabrikada çalışan bütün işçilerin iş akıtları feshedildi. İşçilerin 3 aylık ücretleri, kıdem ve ihbar tazminatları ödenmeksizin işten çıkarılmaları üzerine 11 Eylül günü fabrikada direnişe başlandı. Hak-İŞ'e bağlı Çelik-İŞ Sendikası üyesi işçiler haklarını alabilmek için bir komite oluşturup çeşitli mercilerle görüşmeye ve eylemliliklere başladılar. İşçiler günümüze kadar birçok eylem ve etkinlik yaptılar. Birlikte yapılan E-5'i trafiğe kapatma, Gebze'de geniş katılımlı bir yürüyüş, Gebze'den ve Çayırova'dan fabrikaya gelen yollarda trafiği durdurma, Taksim ve Mecidiyeköy'de kitlese yürüyüşler, Kadıköy'de Eylül'de gel etkinliğinde yaptıkları çeşitli duyurular, Bursa'da yapılan Emek forumunda Feniş direnişini gündem etmeleri vs. yaptıkları etkinliklerden bazılarıydı. Aynı zamanda seslerini duyurmak için Levent Tüzel'in mecliste vermiş olduğu soru önergesi sonrası bir basın açıklaması yaptılar. Çalışma Bakanı ve çeşitli üst düzey bürokratlarla görüştüler. Tüm bu eylemliliklerin sonunda Sedat Aloğlu bir protokol imzalamak için geri adım attı ve kıdem tazminatını ödeme taahhüdü verdi. İşçilerin lehine olan bu durum üzerine sonuç alana kadar direnişe devam etme kararı aldılar. Devrimcilerin direnişin duyulması ve işçilerin birliğinin bozulmaması için yürüttükleri çalışmalar ise Feniş işçilerince destek gördü. Dağıtılan bildiriler, yapılan afişler, kritik bölgelerde direnişin duyurusu için açılan standlar sayesinde Feniş'in sesi birçok yerde duyuldu. İşçilerin üç aydır maaş alamamış olması nedeniyle ortaya çıkan sıkıntılar direnişte olan işçi sayısını azaltan birincil problem oldu. Fabrika içinde haciz olmayan malzemelerin satışından elde edilmiş para işçilerin arasında pay edilmiş lakin kredi borcunu ya da banka borcunu ödemek için çalışmaları zorunda kalan işçilerin sayısı artıyor. Direnişteki işçiler ise işsizlik maaşı alıyorlar. Fabrikada yemeklerini birlikte yapıyorlar, tüm ihtiyaçlarını birlikte karşılıyorlar. Yaptığımız ziyarette sendika temsilcileri, işçiler ve devrimcilerle sohbet ettik. Çalışma yürüttüğümüz yerelde direnişin duyulması ve destek için bir dayanışma faaliyetini birlikte örnek istediğimizi söyledik. Aynı zamanda Mayıs'ta Yaşam ortakları da direnişteki işçilerin çocuklarına direniş alanında ders verebileceklerini söylediler. Fabrikadaki bölümlerin gezilmesiyle son bulan ziyaretimiz yakınımızda bulunan bu direnişe desteği artırmak için bir ilk adım oldu.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek

Tuzla'dan Komünistler

Bursa emek forumu düzenlendi

Bulduğumuz yerelde 29 Eylül Pazar günü düzenlenen Bursa Emek Forumu'na KÖZ okurları olarak biz de katıldık. Bursa kent merkezinde bulunan Kent Müzesi Parkı'nda düzenlenen foruma daha önceden davet edilen Tez-Koop-İş örgütlenme uzmanı ve araştırmacı yazar Volkan Yaraşır ile DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık-İş Başkanı Arzu Çerkezoğlu konuşmacı olarak yer aldılar. Forumun açılış konuşmasını yapan arkadaş kısaca Gezi eylemleri sürecinde düzenlenen forumlardan bahsetti ve bu forumların önemi ne değindikten sonra forum programını açıkladı. Ayrıca Bursa Emek Forumu için İstanbul Kazova tekstil işçilerinin ve Gebze Fenîş işçilerinin misafir olarak geldiklerini belirtti.

Panelde ilk konuşmacı olan Volkan Yaraşır sözlerine Taksim Gezi Direnişi diye ifade edilen ve yayılan eylemleri direniş sözcüğünden çok bir ayaklanma olarak nitelendirdiğini; bu sebeple bu eylemleri "İstanbul Ayaklanması" adıyla andığını ifade etti. Bu dönemi devrimler ve karşı devrimler tarihi olarak adlandıran Yaraşır; 33 yıllık neoliberal politikaların emekçiler üzerinde yarattığı baskının bu eylemlerde patlak verdiğini ve önümüzdeki sürecin yeni devrimlere gebe olduğunu ifade etti. Bu ayaklanmaların genelde bir orta sınıf hareketi olarak tarif edildiğine de değinerek Marksizm'de orta sınıf diye bir kavramın olmadığını bu tanımın burjuva siyaset literatürün bir uydurması olduğunu belirtti. Eylemlerde öne çıkan öğrenci gençliğinde en nihayetinde işsiz ve gelecek kaygısı taşıyan proleter gençlik olduğuna ve bu refleksle hareket ettiğine değindi. Ayrıca bu eylemler sırasında beyaz yakalılar diye tabir edilen ve ellerinde ki küçük burjuva ayrıcalıklı konumlarını hızla kaybeden yani proleterleşen yeni bir fraksiyonun daha ortaya çıktığı saptaması yaptı. Önümüzdeki süreçte Bursa gibi büyük fabrikaların yer aldığı metropol kentlerin genel ve daha güçlü grevlere ve ayaklanmalara öncülük edeceğini ifade ederken örgütlenme alanları olan fabrikalar ve üniversitelerde işçi sınıfıyla

daha güçlü bağlar kurmak gerekliliğinden bahsetti. Yeni dönemdeki ayaklanmaların bölgesel devrimlere yol açacağını belirten Volkan Yaraşır Ön Asya ve Ortadoğu devrimlerinin bunun bir parçası olacağını belirterek konuşmasını Murathan Mungan'ın bir şiiriyle bitirdi.

Panelde yer alan bir diğer konuşmacı Arzu Çerkezoğlu konuşmasına İstanbul'da havaalanında grevde olan havaalanı işçilerine destek eylemlerinin sabah saatlerinde polisin saldırdığına maruz kaldığını belirterek başladı. Arzu Çerkezoğlu, Taksim Gezi Parkı eylemlerinin Türkiye tarihindeki en önemli direniş hareketi olduğunu ve tarihsel bir kırılmaya yol açtığını ifade ederken ayrıca bu hareketin bölgedeki halk hareketlerinin de bir parçası olduğunu ifade etti. 79 ile yayılan eylemlerin özellikle Alevilerin yoğun olarak yaşadığı mahallelerde ve özel savaş koşulları yaşayan Hatay'da daha kitlesel olduğuna değinirken fabrikalardan ve üretim alanlarından daha sınırlı bir katılımın olduğunu ifade etti. Üretkenlerin de yöneten olduğu bir dünyada yaşamak için bu süreçte birlikte hareket ederek siyasal iktidarın karşısına dikilmek gerektiğini vurgulayarak konuşmasını sonlandırdı.

Forumda daha sonra söz alan Kazova tekstil işçileri alkışlarla ve "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla karşılandı. Kazova işçileri patronlarının 3 aylık maaşlarını ve tazminatlarını bırakarak kaçtığını ve bundan sonraki mücadele deneyimlerini aktardılar. Daha sonra ise Gebze Sanayi Bölgesi'nde bulunan Fenîş işçileri forumda söz aldılar. Uzun süredir maaşlarını alamadıklarını söyleyen işçiler birkaç kez üretimi durdurduklarını ve sonuç aldıklarını, mücadelelerinin fabrikayı işgal ederek devam ettiğini anlattılar. İşçilerin konuşması sırasında kitle tarafından hep birlikte "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganı atıldı.

Forumda ayrıca grevde olan Gülen Nakliyat İşçileri adına Tüm-Tis Sendikası'ndan bir sözcü kendi mücadelelerini ve yaşanan hukuksuzlukları dile getirdi. Daha sonra forumda isteyen herkese söz hakkı verildi.

BATIS adına bir konuşmacı söz alarak sürecin genel bir değerlendirmesini yaptı. Forumda söz alan makina mühendisi bir arkadaş TMMOB'da hala mühendislerin de işçileşmesi durumunun tartışıldığını oysa iş kazalarında mühendislerinde yaşamını yitirdiğini ve çalışma koşullarının kötüleştirildiğini ifade ederek bu tartışmaların yersiz olduğunu ifade etti. Forumda söz alan Uludağ Üniversitesi öğrencisi genç bir arkadaş ise Bülent Arınç'ın üniversitelere geldiğini ve yapılan protestolar sonucunda programını iptal etmek zorunda kaldığını ifade ederek bu forumların kendi okullarında da yapıldığına ve etkili olduğuna değindi. Forumda söz alan bir kadın arkadaş ise AKP'nin kadın istihdamı adı altında kadın emeğinin sömürüsünü gerçekleştirdiğini ve bu istihdam paketlerinin aldatmacalarından bahsetti.

Forum konuşmaları sırasında biz de söz alarak görüşlerimizi ifade ettik. Konuşmamızda bu eylemlerin ayaklanma olarak tabir edilmesi gerektiğini Taksim'de devletin yoğun saldırısına karşı bir karşı saldırı gerçekleştirilerek devletin o meydana atıldığını belirttik. Ayrıca işçi sınıfının fabrikalarda ki sendikası-sigortalı işçilerden ibaret

olmadığını; bugün emekçi mahallerinde yaşayan sendikasızsız-sigortasız işçilerin ve işsizlerin varlığından bahsettik. Bu kesimlerin barınma, sağlık ve eğitim haklarının ellerinden alındığını, yıkımlara karşı, 4+4+4'le eğitimin piyasalaştırılmasına karşı ve sağlık hakkı için bu mahallelerde dayanışma ağlarının örülmesinin önemli olduğunu söyledik ve forumların mahallelerde yaygınlaştırılması gerektiğini belirttik. Özellikle önümüzde bir seçim sürecinin olduğunu ve forumlarda emekçilerin gündemine seçimleri sokarak AKP karşısında ulusalcıların ve CHP'nin kuyruğuna takılmadan bağımsız bir devrimci muhalefet oluşturmamız gerektiğini vurguladık. Ortalama 250 kişilik bir katılımın olduğu ve oldukça canlı geçen Bursa Emek Forumu'nda birçok kişi ve kurum söz alarak görüşlerini ifade ederken önümüzde ki süreçte forumların yaygınlaştırılması kararı ve Bursa'da greve çıkacak Leroy Merlin işçilerine destek kararı alındı.

AKP'ye Aldanma CHP'ye Yol Verme

Bursa'dan Komünistler

Bursa'da forumlar ve eylemler

Anadilde eğitim basın açıklaması

BDP Bursa İl Örgütü Kürtçe "anadilde eğitim" hakkı için parti binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Bu basın açıklamasından bizim haberimiz protokol dağıtımında oldu.

Çok sayıda yurttaşın katıldığı açıklamaya, başta HDP Bursa il başkanlığı olmak üzere birçok kurum ve kuruluş da destek verdi. Sık sık "Bê ziman jîyan nabe" sloganının atıldığı açıklamada, kitle adına basın açıklamasını BDP Bursa İl Başkan Yardımcısı Halit Bozbey gerçekleştirdi. Bozbey, anadilin halkın varlığı noktasındaki önemini altını çizerek, "Anadilde eğitim hakkı olmazsanız olmazdınız" dedi. Bülent Arınç'ın "Kürtçe öğrenmek isteyen Kuzey Irak'a gitsin" sözüne atıfta bulunan Bozbey, AKP'nin çözümsüzlük yönünde ısrarcı olduğunu belirtti. Basın açıklaması atılan sloganlar eşliğinde son buldu.

Ahmet Atakan için eylem

1 Eylül Dünya Barış Günü

1 Eylül Dünya Barış Günü Bursa'da HDK, KESK, Nilüfer Halk Forumu, İlle de Barış Platformu tarafından örgütlenen eylem de Setbaşı Mafhel önünde bir araya gelen kitle tarafından bir yürüyüş yapıldı.

Yürüyüşe geçen yüzlerce insan "Emperyalistler ve işbirlikçiler yenilecek, direnen halklar kazanacak", "İlle de barış olsun" ve "Adil, onurlu ve kalıcı bir barış için hükümet adım at" yazılı pankartların arkasında kortejler oluşturarak yürüyüşe geçti.

Yaklaşık bin kişinin katıldığı yürüyüşte sıklıkla, Suriye ve Gezi Parkı gündemleriyle ilgili sloganlar atıldı. "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Katil ABD, işbirlikçi AKP!", "Her yer Taksim, her yer direniş!", "Faşizme karşı omuz omuza!" en sık atılan sloganlar oldu.

Yürüyüş Kent Müzesi önünde son bulurken, burada da platform adına bir konuşma yapıldı. Okunan basın açıklamasında: "Başta Suriye olmak üzere Irak, Afganistan, Somali, Sudan emperyalistlerin yönettiği, paralı çetelerin savaştığı alanlar haline dönüştü. Savaş kaynakları tüketiyor, doğayı ve yaşam alanlarını mahvediyor, insanlığa acı ve yoksulluk getiriyor.

Savaş dünyanın neresinde sürüyor olursa olsun, yine dünyanın dört bir yanındaki işçilere, emekçilere, kadınlara ve çocuklara zarar veriyor." denildi.

Çözüm sürecine de değinilen açıklamada kalıcı bir barış için ciddi adımların atılması gerektiği vurgulandı. Hükümete seslenilerek: "Emperyalistlerin Ortadoğu'daki taşeronluğundan vazgeç" denildi.

Belediyeenin elektrik vermemesi nedeniyle çevredeki esnaftan elektrik temin edilmeye çalışırken programda olmamasına karşı eylem megafonla kitlenin kendi düşüncelerini aktarabileceği bir foruma dönüştü. Onlarca kişi megafonla düşüncelerini aktardı.

Forumun ardından türküler ve marşlar eşliğinde çekilen halaylarla program sona erdi.

Gericilerin Savaşına Karşı Rojava İle Saf Tut!

Rojava'ya Özgürlük, Orta Doğu'ya Barış!

Bulduğumuz yerelde ODTÜ protestoları sırasında Hatay'da öldürülen Ahmet Atakan'ın, öldürüldüğü günün akşamı eylem yapıldı. Kent merkezinde toplanan 200'ü aşkın bir kitle kentin en işlek caddesini trafığe kapatarak Fomara Meydanı'ndaki AKP binasına kadar yürüyüşe geçti. Yoğun bir polis ablukası altındaki eylem karşı uyarılar yapılmasına karşın kitlenin kararlı tutumu karşında polis geri adım atarak müdahaleden çekildi. Eylem KÖZ Gazetesi okurları olarak biz de katılarak destek verdik.

Eylem süresince "Ahmet Atakan ölümsüzdür", "Birleşe birleşe kazanacağız", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "Katil polis hesap verecek" vb. sloganlar atıldı. AKP il binası önüne gelindiğinde bina önünde çevik kuvvet ve polis ablukası vardı. Kitleye burada 50 kişilik İşçi Partili ve TGB'li bir grup daha katıldı. TGB üyesi 3 genç AKP binasına yumurtalar atarak ellerindeki bayraklarla içeri girdi. 3 kişi polis tarafından gözaltına alındı fakat kitlenin gözaltıları protestoları ve sloganlarından sonra polis gözaltındakileri orada serbest bırakırken bu 3 kişi alkışlarla karşılandı. Eylem daha sonra sloganlarla bitirildi.

KÖZ'ÜN SÖZÜ

Sadece kendi mücadelemizle kazanıp kendi örgütlenmelerimizle bekçiliğini yaptığımız

Haklar ve kazanımlar bizim olacak

Tayyip Erdoğan'ın uzun zaman bir sürpriz olarak sakladığı ve kamuoyunu "devrim niteliğinde değişiklikler olacak" diye oyaladığı sözümona "demokratikleşme paketi" geçtiğimiz ay açıklandı. Bu paketin açıklanmasıyla birlikte kraldan çok kralcı köşe yazarları ve politikacılar dahi bu paketin neresinde demokratikleşme yönünde nasıl bir düzenleme olduğunu açıklamakta zorlandılar. Hatta söyleyecek bir şey bulamadıklarının bir kanıtı gibi "bu paket bu güne kadar Türkiye'de kimsenin yapmadığı düzenlemeleri getiriyor" türünden akla mantığa uymayan laflar gevelemek zorunda kaldılar; sanki daha önce başkalarının yaptığı veya önerdiği şeyler bekleniyormuş gibi! Doğrusu bu demagoji bile temelsizdi zira paketten çıkan bazı düzenleme vaatleri daha önce CHP'nin verdiği kanun tekliflerinin benzeriyken, tamamı BDP'nin verdiği değişiklik önerilerinin gerisindeydi.

Öteden beri sırf "Kemalizme sözde karşı bir söylemi olduğu için" AKP'den demokratik marifetler bekleyen güya soldaki liberaller ve özellikle de onların söylediklerine kanaanlar büyük bir hüsrana uğradılar. Zaten bir süredir, en azından Gezi Parkı'ndan tetiklenen ayaklanmaya öngelen süreçten beri, bu kesimin kafasında biriken soru işaretleri iyice büyüdü ve kalınlaştı.

PAKETTEN KÜRTLERLE İLGİLİ BİR ŞEY ÇIKMADI

Bu paketin, "çözüm süreci" diye anılan ve güya "Kürt sorunu"na bir çözüm getireceği umulan sürecin bir devamı olduğunu düşünenler de bu paketten beklentilerine uygun bir şey çıkmadığını gördüler. Paketin bırakalım "Kürt Sorunu"na dair herhangi bir çözüm unsuru barındırmasın, İmralı'da yürütülen müzakerelerle ilişkili olduğuna dair bir tek işaret bile taşımaması nedeniyle şaşırıp kaldılar. Oysa bu paketin zaten o müzakerelerden bağımsız olarak hazırlanıp açıklanmış olması dahi, içeriğinin bu bakımdan boş olacağına delalet etmekteydi.

Nitekim paketin açıklanmasına yaklaşıldığı günlerde, tam da bu nedenle gerek BDP gerekse de KCK cephesinden paketten bir beklentilerinin olmadığı açıklamaları geldi. Bununla birlikte, paketten az çok Kürtlerle ilgili bir şeyler çıkacağını umananların, hükümetin gerillanın sınır dışına çekilmesi ve rehinelere serbest bırakılması gibi adımlara bir biçimde karşılık olarak herhangi bir adım atmasını bekleyenlerin sayısı yine de az değildi.

Erdoğan'ın "paketi" bu ve benzeri bütün sahte umutları ve kof beklentileri nihayet boşa çıkardı. Peşinen "yetmez ama evet" demeye hazır olanlar bile neye evet diyeceklerini bulmakta güçlük çektiler. Bu paketten şahiden demokrasi ile ilintili bir şeyler çıkması halinde "yedek lastik" rolünün tehlikeye düşeceğinden endişe eden CHP ise demokrasi konusunda sürpriz yapma rolünün hala kendisinde olduğunu fark ederek

heveslendi. Bu ikbal umudunun belirmesiyle birlikte, bu sefer parti içindeki koltuk kavgaları ve klikler arasındaki rekabet ivme kazanmaya başladı. Bilhassa Sarıgül'ün tekrar partiye dönme olasılığı belirldikçe bu gerilim artma ya başladı.

MHP'ye gelince, bu paketten beklendiği kadar ciddi açılımlar çıkmaması nedeniyle, sağdan bir karşı saldırıya geçmek için hazırladığı silahlarının çoğunun boşa çıktığını gördü. Bu bakımdan güdük bir muhalefet rolü oynamak zorunda kaldığı için hevesi kursağında kaldı.

PAKETTEN SEÇİM BİLDİRGESİ ÇIKTI

Açıkçası Erdoğan'ın âla ve vâlâ ile hazırlığını yaptığı, ama öncekilerle kıyaslandığında bile fukara kalan sürpriz paketinden çıka çıka bir tür seçim bildirgesi çıktı. Paketten çıkan vaatler son kongrede basına sunulan paketinin sadece bir kısmına tekabül eden taksitli ve güdük yasal yahut idari düzenlemelerle sınırlı kaldı.

Menderes ve Özal'a ve bilumum benzeri kimselere uzun teşekkürlerle başlayan paketin sunuş konuşmasında Erdoğan'ın kendisi bile, atılan adımların yetersiz olduğuna işaret etmekten geri kalmadı. "Türkiye'nin demokrasi ve özgürlük ihtiyaçlarına bir kerede cevap verecek bir paket talebi rasyonel bir beklenti olamaz. Gönül ister ki 11 yıl önce bir tek pakette tüm yasakları kaldıralım, bütün özgürlüklerin önünü açalım. Ancak Türkiye, Türkiye siyasetinin buna müsait olmadığını aziz milletim çok iyi gördü, görüyor." dedikten sonra, "Beni desteklemeye devam ederseniz yavaş yavaş başka adımlar da atacağız" anlamına gelen kanıksanmış bir seçim söylevi yapacağını ilan etti.

PAKETTE ÇÖZÜM DEĞİL VAAT VAR

Tayyip Erdoğan'ın paketindeki vaatlerin büyük kısmı yasa değişikliklerine ilişkin vaatleri ifade ediyor. Yani kendi kendine reform yapıyor muş edasıyla hareket eden AKP, esasen mecliste çoğunluğun her bir teklifi benimsemesi halinde geçerli olacak bir düzenlemeden söz ediyor. Yasa değişikliği gerektirmeyen ve büyük kısmı zaten AKP'nin öteden beri dillendirdiği düzenlemelerin ise niçin bugüne kadar hükümet tarafından yapılmadığı ve bunların bu sürpriz paketine neden konduğu ise yanıtız kalan bir soru.

Velhasıl AKP'nin demokratikleşme paketinden çıkanlar emekçilerin ve ezilenlerin temel demokratik haklara ilişkin taleplerini karşılamaktan uzaktır. Böyle olduğu kadar, AB uyum sürecinin gereği olarak TC'nin zaten atmak zorunda olduğu başlıca adımların da oldukça gerisindeydi. Belki de bu son nokta nedeniyle Erdoğan "daha atacağımız adımlar var" derken bu yöndeki kaygılara cevap vermek istemişti. Bunun ardından açıklanan AB ilerleme raporu ise diplomatik olarak paketten çıkanların olumlu ama yetersiz olduğunu söylemekle kalmadı. Türkiye'nin atmak zorunda olduğu adımlar olduğunu hatırlatırken bir de Gezi Parkı'ndan başlayan eylemlerin bastırılış tarzını eleştirip bu hareketin sivil toplumun duyarlılığını göstermesi bakımından olumlu bir işaret olduğuna işaret ederek AKP'yi ters köşeye yatırdı.

PAKET KÖZ'ÜN DEĞERLENDİRMELERİNİ BİR KEZ DAHA DOĞRULADI

Kuşkusuz Köz'ün arkasına duran komünistler bakımından bu paket ve yarattığı hüsrancılar üzerinde durmanın kendi başına bir anlamı yoktur. Zira bırakalım bu sözde demokratikleşme paketi hakkındaki hayalleri, Köz baştan itibaren sistematik biçimde AKP'nin 28 Şubat'ın açtığı yoldan ABD'nin Türkiye ve Orta Doğu'daki çıkarlarını güvence altına almak üzere memur edildiğini vurguluyor. Bu bakış açısıyla AKP'den sözümona "demokratik açılımlar" bekleyenlerin yanılgılarına dikkat çekiyor. Öte yandan bu pakette

beraber AKP açısından mahiyeti ve anlamı artık görmek istemeyen körler hariç herkesin malumu olan sözde "çözüm süreci" konusunda da Köz tereddütsüz ve net bir tutum benimsemiştir. Bu sürecin esasen AKP'nin inisiyatifi ile başlamadığını ve gerek ölüm oruçlarının ardından yükselmeye ihtimali gösteren kitlesel muhalefet hareketinin önünü kesmek için, gerekse de ABD'nin baskılarına boyun eğdiği için, Erdoğan'ın mecburen müzakere masasına oturduğuna işaret etmiştir. Bu süreç içinde AKP'nin inisiyatifi eline almak için her fırsattan yararlanma çabasında olduğunu göstermiştir. Muhtelif vesilelerle Kürt hareketinin masadan kalkması için tertipler yaptığını, esasen kendisinin bu masadan kalkmak için bahane aradığını vurgulamıştır. Bu itibarla söz konusu hüsrancı paketin bu çözüm sürecinin nihayet ve herhangi bir somut çözüme ulaşmadan sönmüş gideceğini en iyi Köz'ün arkasında duran komünistler ve Köz'ü izleyenler bilmekteydi.

PAKETTEN ÇIKANLARIN ANLAMI AKP'NİN GERİLEDİĞİ TESPİTİYLE BELİRGİNLEŞİR

"Demokrasi paketi"nin içeriğini ve AKP'nin bu paketten nasıl yararlanmak istediğini anlamak için öncelikle AKP'nin nasıl bir çizgide ilerlemekte olduğunu bilince çıkarmış olmak gerekiyordu. Pek çok taraftarı veya muhalifi bilhassa son genel seçimlerdeki sonuçlara bakarak AKP'nin hala güçlü ve yükselmekte olduğunu söylerken, Köz bu seçimlerden önce AKP'nin gerilediğini tespit etmiş ve seçim sonuçlarının açıklanmasının hemen ardından AKP'nin daha hızlı gerileyeceğine işaret etmişti. Bu tespiti her gelişimde takip edip, somutlayarak siyasal durumu açıklamaya ve bundan ileri gelen ödevleri belirtmeye çabalamıştır.

Kimileri Gezi Parkı'ndan tetiklenen ayaklanmayla bu durumun farkına varırken Köz, bu son gelişmenin esasen AKP'nin gerilemekte oluşuyla bağlantılı olduğunu ve bu sürece hız kattığını vurgulamıştır. Bu itibarla da demokratikleşme paketinden çıksa çıksa bu gerilemeyi frenlemeye dönük tedbirler çıkabileceğini beklemek gerekirdi. Köz her vesileyle AKP'nin kendi durumunu kurtarmak için manevra yapmak üzere fırsat kolladığına işaret etti. Kendisini tehdit edebilecek gerçek bir muhalefet hareketini oyalama çabalarına dikkat çekti.

Nihayet AKP'nin son paketinin içeriği ve sunuluş tarzı da bu tespitleri bir kez daha doğruladı. Son paket (muhtemelen sonuncu paket!) sadece AKP'nin demokrasi konusunda bir marifeti olamayacağını göstermekle sınırlı kalmadı. Bu paket ile önceki sözde açılım paketleri arasındaki esas fark, gerilemekte olan ve paçasını kurtarma kaygısına düşmüş Erdoğan'ın son bir gayretle durumu kurtarma çabası olduğunu göstermesidir.

Tüm bu süreçte Köz sadece AKP'nin gerilediğini ve AKP'den demokratik açılım beklenemeyeceğini söylemekle sınırlı kalmadı. Aynı zamanda gerçek bir demokratik açılımın hangi

güçlerin baskısıyla ve hangi yöntemlerle sağlanabileceğine de işaret etti.

Demokratikleşme paketinin gösterdiği en önemli gerçek emekçilerin ve ezilenlerin AKP'den veya onun yedeklerinden demokratik açılımlar beklemek yerine kendi demokratik haklarını kendi mücadeleleriyle kazanmak üzere güç birliği etmek zorunda olduklarıdır. Köz öteden beri bu zorunluluğa işaret etmektedir.

Sözde "demokratikleşme paketiyle" birlikte, AKP'nin artık kandırabileceği kimse kalmamıştır. Ama AKP'den yüz çevirip demokratikleşmeyi onun rakiplerinden beklemeye hazırlananların artması sürpriz olmayacaktır. Oysa uzun ve oyalanmayla geçen bu deneyimi bir de AKP'nin yerini almaya hazırlanan CHP ile yaşamaya gerek var mıdır?

Demokratikleşme paketinden çıkan yegâne olumlu sonuç ise emekçilerin ve ezilenlerin demokratik hakları için mücadeleyi kendi talepleriyle kendi mücadeleleriyle yürütmek zorunda olduklarını bilince çıkarmaları olabilir. Doğrusu HDP'nin olağanüstü kongresine damga vuran genel hava da bu yöndedir. Gezi Parkı'nda bir ayaklanmayı tetikleyen hareketin başlamasında şimdiki HDP o zaman BDP vekili Sırrı Süreyya Önder'in belirleyici bir rolü olmasına rağmen, o süreçte kendilerinin de kabul ettiği gibi BDP tam kapasiteyle ve görünür biçimde eylemlerde yer almamıştı HDP'nin varlığı ise tek tek bileşenlerinin kendilerini öne çıkartma gayretleriyle görülmemişti bile. Buna karşılık HDP'nin ilk kongresi Gezinin en popüler sloganını taşıyan pankartla açılmış ve kongre boyunca Gezi sloganları ve vurgusu kendini hissettirmişti. Keza Gezi Ayaklanması'nın devamı olduğunu vurgulayan ODTÜ direnişinin sözcüleri de bu paralelligi kurmak üzere kongrede yer almıştır. Bu bakımdan görünen o ki, yaklaşan seçimlerde "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme" çizgisinin somutlaşması için HDP adayları etrafında bir seçim kampanyasının örgütlenmesi ve bu kampanyanın etrafında Gezi Ayaklanması'ndan miras kalan forumların da kenetlenmesini sağlayacak birleşik ve kitlesel bir eylemlilik yaratılması önem taşıyacaktır.

Gerek seçim kampanyasının mahiyeti gerekse de emekçilerin ve ezilenlerin eylemli kitlesel bir cephesinin HDP çatısı altında toplananlarla sınırlı olamayacağından ötürü "ancak kendi mücadelemizle kazandığımız ve kendi örgütlenmelerimizle ve birleşik kitlesel eylemimizle sahip çıktığımız haklar bizim olacak" şiarı önümüzdeki seçimlerde "AKP'ye kanma CHP'ye yol verme!" hedefinin somutlanmasının yolunu göstermektedir. Köz'ün arkasında duran komünistler bu bilinçle ve 1 Mayıs'a kadar sürmesi gereken bu sürecin bir partinin çatısına sığdırılması yönündeki gayretlerin hareketi daraltıp, tasfiyeciliğin güçlenmesine hizmet edeceğini akıldan çıkarmaksızın önümüzdeki sürece hazırlanmaktadır.

Ekim Devrimi Tartışmaları 2013 etkinliği kapsamında bu yıl 17 Kasım'da iki panel gerçekleşecek. Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi'nde gerçekleşecek panellerden ilkinin konusu "Ekim Dersleriyle Gezi Ayaklanması" olacak. Saat 12.00'de başlayacak olan bu panelde İlknur Birol (Halkevleri), Çetin Deste (Yeni Dünya İçin Çağrı), Murat Özyavuz (KÖZ) ve Onur Taş (ÖDP) konuşacak. İkinci panel ise "Ekim Devrimi Işığında Rojava Devrimi" konusunda olacak. 16.00'da başlayacak olan bu panelde ise Filiz Koçali (BDP), Orhan Dilber (KÖZ) ve Ziya Ulusoy (ESP) söz alacaklar.

KÖZ olarak 2009 yılından beri geçmişteki güzel günleri yad etmek için değil önümüzdeki büyük kavgalara hazırlanmak için Ekim Devrimi panelleri düzenliyor, Ekim Devrimi'nin geleceğe ışık tuttuğunu düşünenlerle günümüzün politik sorunlarını ele alıyor. 17 Kasım gerçekleşecek Ekim Devrimi 2013 panelinin konusunu ise "Rojava'dan Gezi'ye Devrim ve Ayaklanma" olacak.

2013 yılına damgasını vuran iki gelişme varsa; bunlardan biri Rojava Devrimi diğeri ise Gezi Ayaklanması oldu. Kurtlar sofrası Ortadoğu'nun göbeğinde, Rojava'da, kimlik kâğıdı bile olmayan Kürtler kendi bayraklarını göndere çekti. Kimsenin beklemediği bir yer de ve zamanda kimsenin ummadığı kesimler arasında patlak veren Gezi Ayaklanması Türkiye'nin tüm illerine yayıldı. Rojava Devrimi bir yıldır Orta Doğu'nun tüm bölgelerine emperyalistlerin hesabını bozacak boyutta devrimci dalgalar yayıyor. Gezi Ayaklanması ise yaşadığımız topraklardaki tüm güç dengelerini ve siyasi hesapları değiştirdi. Rojava emekçilerin ve ezilenlerin kurduğu iktidar organlarının neler olduğunu gösteren bir laboratuvar oldu. Daha mütevazı bir çap ve içerikte olsa da Gezi sadece başkaldırının emekçilerin bilincini ne denli köklü ve süratli değiştirdiğini göstermedi aynı zamanda ayaklanma sırasında ve sonrasında kurulan forumlarla emekçilerin mücadele organlarının neler olduğunu bir kez daha gözler önüne sermiş oldu.

Kuşkusuz Gezi Ayaklanması'da sloganlaştığı gibi "Bu daha başlangıç..." KÖZ olarak Gerek Rojava Devrimi'ni gerekse de Gezi Ayaklanması'nı paylaşım kavgasının kızıştığı bir dünyanın en kilit bölgelerin birinde patlak verecek olan daha büyük mücadele günlerinin habercisi olarak görüyoruz. Gelecekteki büyük mücadelelerin bu sefer emekçilerin ve ezilenlerin lehine sonuçlanmasını arzulayanlarınsa geçmişin büyük mücadelelerinden dersler çıkarması gerektiğini düşünüyoruz. Emekçi ve ezilenlerin bugüne kadarki en görkemli şahlanması olan Ekim Devrimi bu bakımdan özel bir önem taşıyor.

DEVİRİM VE AYAKLANMA

**Ekim Dersleri ile
Gezi Ayaklanması**

Saat 12.00

**İlknur BİROL (Halkevleri)
Murat ÖZYAVUZ (KÖZ)
Onur TAŞ (ÖDP)
Çetin DESTE (YD İçin Çağrı)**

**Ekim Devrimi Işığında
Rojava Devrimi**

Saat 16.00

**Ziya ULUSOY (ESP)
Orhan DİLBER (KÖZ)
Filiz KOÇALI (BDP)**

**TARİH: 17 KASIM PAZAR
YÜZ ÇİÇEK AÇSIN KÜLTÜR MERKEZİ
OKMEYDANI**

	2009	2010	2011	2012
2009 YILINDAN İTİBAREN EKİM DEVRİMİ TARTIŞMALARI KAPSAMINDA YAPILAN PANELLER	Ekim Devrimi ve İki Cumhuriyet: Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ve Türkiye Cumhuriyeti	Ekim Devrimi'nin 93. Yıldönümünde Türkiye'de Anayasa Tartışmaları ve Referandum Ekim Devrimi Sosyalist Devrim mi Demokratik Devrim mi?	Ekim Devrimi ve Parti Ekim Devrimi, Şovenizm ve Sosyal Şovenizm	Ekim Devrimi, Ortadoğu ve Savaş Ekim Devrimi ve Troçkizm

Pakette yer alan düzenlemeler neyi ifade ediyor?

"12 Eylül Anayasası'nı kaldıracağız" fon müziği eşliğinde anonsları yapılan "demokratikleşme" paketinde mutlaka yer alacağı düşünülen düzenlemelerin başında seçim barajı konusu geliyordu. Nitekim paketten çıkan ilk madde bu konuyla ilgiliydi. Ne var ki bu konuda somut bir değişiklik önerisi çıkmadığı gibi biri barajın aynen kalması, diğerleri ise "yüzde 5 barajlı daraltılmış bölge seçim" ve "barajsız dar bölge seçim sistemi" olmak üzere, mecliste tartışılarak karara bağlanacak boş balon seçenekleri çıktı. Seçeneklerin ikisi nispeten küçük partiler ve BDP için görece avantajlar sunmakla birlikte, tamamı asıl olarak nalıncı keseri gibi AKP'den yana kesen formülleri ifade ediyordu. Erdoğan'ın vurguları ise mevcut sistemin kalması yönünde oldu. Yani daha birinci adımda asıl beklenen değişiklik boş çıkınca gerisinin de neye benzeyeceği belli olmuştu.

Paketteki siyasi partiler ve seçim sistemini ilgilendiren diğer başlıklar da esasen 12 Eylül'ün Siyasi Partiler Kanununun kimisi çoktan anlam ve etkisini fiilen kaybetmiş olan kimi yönlerindeki makyaj kabilinden düzenlemeleri ifade ediyor. Bunlardan Hazine yardımıyla yararlanma çerçevesinde olanı ise, demokratikleşmeden ziyade küçük partilerin seçime girip baraja takılarak oylarını AKP'ye aktarmaları karşılığında teklif edilen bir rüşvet gibi algılanmalıdır. Keza yıllardır DTP'nin ve BDP'nin uygulamakta olduğu "eşbaşkanlık" düzenlemesi de BDP'ye bir iltifat olmaktan çok, önümüzdeki süreçte kendi içinde gerilimlerin artacağı belli olan AKP'nin iç sorunlarını bölünmeye yol açmadan çözmeye dönük bir tedbir andırılmaktadır. Siyasi partilere üye olmadaki engellerin kaldırılacağına dair vadin siyasi nedenlerle yasaklı olanları mı yoksa yolsuzluk vb. nedenlerle yasaklı olanları mı kapsayacağını anlamak için ise meclisteki tartışmaları beklemek gerekecek.

Türkçeden farklı dillerde propaganda serbestisi konusundaki müjde ise belki BDP vekilleri hakkında açılmış olan bir takım davaların düşmesine ve belki dolaylı olarak kimi KCK tutsakları hakkındaki iddiaların düşmesine yol

çabilecek olsa bile bir reform vaadi olmaktan ziyade AKP hükümetinin muhalefete uyguladığı baskı tedbirlerinden bir kısmının telafi edilmesi anlamına gelmektedir.

Bu bakımdan asıl olarak demokratikleşme paketinden beklenen TMK ve TCK'da kimi düzeltmeler iken, bu konuda hiçbir doğrudan düzenleme yer almadığı ve bu tür kimi makyaj kabilinden düzenlemelerle bu eksikliği üzeri kapatılmak istenmiştir.

Keza "nefret suçları" ve ayrımcılık hakkındaki düzenleme vaatlerinin takdimi, bu konuda hak sahiplerinin hukukunu düzenlemeye dönük adımlar olmaktan ziyade bireylere karşı hak ihlalleri yapanlara cezai tedbirler getirmeyi vaat etmektedir. Bu tür bir düzenleme de demokratik haklardan ziyade bir Ceza kanunu düzenlemesi çerçevesindedir.

Bilhassa Alevilerin bu paketten beklentileri ile ilgili gibi gözükten bir düzenleme de Alevilerin ve cemevlerinin adını bile anmadan, başörtüsü vb. konularıyla aynı bağlamda üstü örtülü geçiştirilmiştir. "Yaşam tarzına saygı TCK ile güvence altına alıyoruz. Dini inancının gereğini yerine getirilmesinin engellenmesini de ceza kapsamına alıyoruz. Dini ibadet ve ayinlerin bireysel olarak engellenmesini bu kapsama alıyoruz. Bir kimsenin inanç düşünce veya kanaatlerinden kaynaklanan tercihlerine müdahale edenlere bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası getiriyoruz." Açıklaması çok dolaylı olarak Aleviler de dâhil farklı inanç sahibi bireylere güya bir güvence getirme görüntüsü yaratmaktadır. Alevilerin şimdilik Hacı Bektaş Veli'nin adının bir üniversitenin kapısında yazılı olmasıyla yetinmeleri gerekmektedir.

Keza "Mor Gabriel Manastırı" ile ilgili düzenleme ise bir hakkın tanınmasından ziyade gasp edilmiş bir alanın sahiplerine iade edilmesinden ibaret bir düzenlemedir ve bu da Süryani topluluğuna bir hak tanımaktan ziyade başka azınlıkların çiğnenen haklarının üzerini örten bir örtü gibi kullanılmaktadır.

"Klavyelere Özgürlük" reklam sloganıyla tanıtılan düzenleme ve "Köylerin eski isimlerinin iadesi" pratikte hiçbir şey ifade etmeyen ve daha çok bir ayıbın örtülmesi kabilinden düzenlemelerdir.

Hakkında en çok beklentinin biriktiği konulardan biri diğeri de "Ana Dil" konusuydu. AKP paketinden bu konuda "Özel okullarda Türkçe 'den başka dillerde eğitim yapılabileceği" konusunda şaka gibi bir düzenleme çıktı. Böylece adını bile koymadan TC vatandaşlarının yarısının ana dilinde eğitim yapması için zaten yabancı dillerde eğitim yapan özel okullara benzer bir statünün Kürtçe eğitim yapan özel okullara da tanınacağı ilan edilmiş oldu. Tabii bugüne kadar neden Kürtçenin bir yabancı dil gibi tanımlandığı ve neden bugüne kadar öyle kabul edilmediği konusunda izahı mümkün olmayan bir tuhaflıkla birlikte. Cumhuriyetin kurulduğu dönemde Kürtçe bir kelime telaffuz etmenin karşılığı para cezasıydı. Sonra Kürtçe konuşmak hapis cezasını hak eden bir suç olarak görüldü. Şimdi ise Kürtçe eğitim görmek için Kürtlerin para ödemeleri gerekecek ve üstelik bunu bir demokratik açılım olarak kabul edip AKP'ye şükranla oy vermeleri istenecek!

Nihayet, pakette bir de hükümetin "Gezi Parkı"ndan başlayan hareket konusunda dersler çıkarttığını anlamamıza yardımcı olan bir düzenleme de var. Demokratikleşme paketi "toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununda" değişiklik vadediyor. Bu düzenlemeden anlaşılana bundan böyle polis toplantı ve gösterilere "tertip komitesinin" talebi üzerine müdahale edecek, eğer tertip komitesi bu talepte bulunmakta gecikirse bu sefer önce tertip komitesine müdahale etmekle işe başlayacak. Bir tertip komitesinin bulunmadığı durumlarda da Gezi Parkı'nda provasını yaptığı tedbirlerini almaya devam edecek. Nitekim bu düzenlemenin neye benzeyeceği Gülsuyu'ndaki AKP beslemesi çetelerin saldırıları sonucunda hayatını kaybeden Hasan Ferit Gedik'in cenazesinin kaldırılması sürecinde polisin aldığı tutum ve sonrasında yaşanan "itleri

salmak için taşları bağlamak" kabilinden operasyonlarla kendini gösterdi.

AKP'nin paketinden çıkan ve sürpriz olmayan düzenlemelerden biri de başörtüsü konusundaki yasakların kaldırılması konusu oldu. Açıkçası bu tedbir AKP açısından bir seçim yatırımı olduğu besbelli olan bir düzenlemedir. Lakin Refah Partisini terk edip, on bir yıl önce iktidara gelirken bu konuyu kurcalamayacağı konusunda teminat veren AKP'nin, neden tam da şimdi bu özlemini giderdiği üzerinde durulmayı hak eden bir konudur. Bu düzenleme AKP'nin on bir yıl sonra yeniden içinden çıktığı partinin tabanına göz diktiğini görmek açısından anlamlıdır. Daha anlamlı olan ise neden AKP'nin bunun için on bir yıl beklediğini sormak olsa gerektir. Başörtüsü yasağının kaldırılmasının doğrudan doğruya herhangi bir demokratik açılımla ilgisi yoktur ama gerilemekte olan ve yeniden içinden çıktığı hareketin tabanına yönelmekten başka seçeneği kalmayışıyla ilgisi daha fazladır. "Kürt kadınlarının da başörtüsü sorunu vardır; demek ki bu düzenleme Kürtlerle ilgili bir düzenlemedir" diye düşünmek için de iyice köşeye sıkışan AKP'nin fiyaskoyla sonuçlanan demokratikleşme paketini nasıl savunacağını bilmeyen AKP savunucularının hali pür melalini göstermek bakımından anlamlıdır.

Paketten çıkan ve en çok gürültü koparan düzenleme ise "Andımız"ın kaldırılmasıdır. Bu düzenleme ise ne Türk kökenli olmayanlara sunulmuş bir hediyedir (ki onlar hediye değil haklarının ve kimliklerinin tanınmasını talep etmektedir) ne de demokratikleşmeyle ilişkisi vardır. Bu provokatif tedbir aslında AKP'nin rakiplerinin üzerine atlayıp gündemin başköşesine oturtmaları için önlerine atılmış bir yem gibidir. Nitekim beklenen refleksin geldiğini görmek de zor değildir. Böylece bu konu etrafında koparılan fırtınanın tozu dumanı ardında AKP sözde demokratikleşme paketinin rantını devşirebileceğini hayal etmektedir.

Ne Kavga Değişti Ne De Katiller

Ölü mü denir şimdi onlara
Durmuş kalpleri çoktan
Ölü mü denir şimdi onlara kıvıldamıyor göz bebekleri
Ölü mü denir peki
En büyük limanlara demirlemiş en büyük gemiler gibi kıvıldamıyor
gözbebekleri
Ölü mü denir şimdi onlara
Suratları gergin
suratları kararlı
Belli ki çok beklemişler
Kabuğundan çıkan bir portakal gibi gelen sabahı
Suratları gergin
bir savaş alanına benziyor suratları
Dudakları nemli
son defa kendi etini öpüp
yani son defa bir gerçek insan etini
hızla kapanmışlar öyle

geçirmiyor gövdeleri soğuğu
geçirmiyor sıcığ da
ve ikiye ayrılmış bir nehir gibi bacakları
akıyorlar sonsuza
Ölü mü denir şimdi onlara
(Edip Cansever, Öldükleriyle Kalmayacaklar)

Yaşam diye önlerine konan kokmuş kırıntıları dimdik onurlu bir ölümden
kıymetli sanan yaşayan ölülere inat;
öldükleriyle kalmayacaklar.

Hepimiz Ahmet'iz öldürmekle bitmeyiz!

Hatay'ın Armutlu ilçesinde polis müdahalesiyle Ahmet Atakan'ın öldürülmesini protesto etmek amacıyla Taksim Dayanışması 10 Eylül Salı günü öğlen saatlerinde saat 19.00 Taksim'de olma çağrısı yaptı. Taksim Meydanı'nda saat 19.00 'da yapılmaya çalışılan karanfilli protesto eylemine polis müdahale etti.

Aynı gün farklı yerlerde ve mahallelerde yapılmış planlanan yerel eylemler, yürüyüşler, konser ve forumlar Taksim Dayanışması'nın yaptığı bu çağrı üzerine genel olarak iptal edildi.

Karaköy Tünel, Taksim Meydanı, Galatasaray Lisesi, gibi çeşitli noktalardan biriken kitle akşam saatlerinde saat 19.00'da toplanmaya başladı, farklı noktalarda birikmeye çalışan kitle birleşmeden polisin yaptığı gazlı müdahaleyle dağıldı.

Taksim Meydanına ulaşmaya çalışan kitlenin yoğunlaştığı noktalardan biri olan Galatasaray Lisesi'nin önünde polis ablukasıyla karşılaştık. Kitle burada belli bir süre sloganlar atmaya devam etti, Atılan sloganlar "Ahmet Atakan ölümsüzdür", "Ahmet'in katili AKP'nin polisi", "Katil polis hesap verecek", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz", "Faşizme karşı omuz omuza", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "Her yer Taksim her yer direniş", "Polis simit sat, onurlu yaşa", "Sık bakalım, sık bakalım, biber gazı sık bakalım, kaskını çıkar, copunu bırak delikanlı kim bakalım" oldu. Sloganlar atarak bekleyen kitle zamanla artmaya başladı daha sonrasında polisin yaptığı gazlı müdahaleyle Taksim Meydanı'nın tam tersi yönde hareket ederek dağılmaya başladı.

Galatasaray Lisesi'nin önünde biriken kitleye CHP ve TGB de katıldı. Yaklaşık 50'şerli gruplar halinde kısa bir yürüyüş yaparak alana gelen kitle slogan atarak eyleme katıldı. Attıkları sloganlar

ise "Ahmet Atakan Ölümsüzdür", "Ahmet'in katili AKP'nin polisi", "Katil polis hesap verecek" oldu. Devrimci gruplardan Kaldıraç, SDP, Devrimci Hareket isimlerini taşıyan flama ve bayraklarla alanda göze çarptılar.

Taksim alanını geniş bir bölümünde konuşlanmış polis birlikleri ve gözaltı araçları, TOMA'lar eylem başlamadan alana gelmiş durumdaydı. Kitlenin içine giren sivil polislerde meydanın ve alanın çoğu yerinde bulunmaktaydı.

Galatasaray Lisesi'nden Karaköy Tünel'e doğru biriken kitle saatler ilerledikçe artmaya başladı, buradaki kitle ilerleyen saatlerde yaklaşık 5000 kişiye ulaştı. Buraya polis müdahalesinin olmasıyla Şişhane, Karaköy, Eminönü'ne doğru hareket etti. İlerleyen saatlerde alandan daha uzak noktalarda 30-40 kişilik gruplar halinde yeniden toplanmaya çalışan kitle Taksim Meydanı'na ulaşmaya çalıştı.

Taksim Meydanı'nda biriken kitlenin önünde İstiklal'in girişinde yoğun bir polis ablukası vardı. Burada kitlenin Galatasaray Lisesi Karaköy Tünel önünde birikmeye başlayan kitleye ulaşmasına izin verilmedi. Vekiller oturma eylemi yaptılar, meydana yakın noktalarda gözaltılar başladı, ilerleyen saatlerde çevredeki çeşitli kafe ve restoranlara sığınan kitleye de müdahaleler oldu.

Taksim Meydanı'nda salı akşamı yapılan eylem farklı farklı noktalarda biriken kitle birleşmeden polisin yaptığı müdahaleler sonucunda dağılmış oldu. KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de farklı noktalardaki kitlenin içerisindeydik ve bir araya gelemedik. Eylem düşük yoğunluklarda da olsa gecenin geç saatlerine kadar devam etti.

Istanbul'dan Komünistler

"Her yer Hatay Her yer Direniş"

Hatay'da Ahmet Atakan'ın polisler tarafından öldürülmesi üzerine Türkiye'nin dört bir yanında eylemler "Ahmet'in hesabı sorulacak" şiarıyla düzenlendi. İstanbul'da, Taksim'de yapılan eylemlerle eşzamanlı olarak Kadıköy'de de halk sokaklara çıkarak eylemlere katıldı. İstanbul'daki bu merkezi eylemlerin dışında varoşlarda da sokaklar eylem alanlarına çevrildi. Gazi'de, Nürtepe'de Okmeydanı'nda, Sarıgazi'de, 1 Mayıs Mahallesi'nde kitleler sokaklara akin ederek eylemler gerçekleştirildi, çoğu yerde de polislerle çatışmalar yaşandı.

11 Eylül Çarşamba günü 1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan yürüyüşün ardından eyleme katılan diğer devrimciler ve emekçilerle birlikte Kadıköy'deki eyleme katılmak üzere yola çıktık. Kadıköy otobüsünü durdurup akbil basmadan Kadıköy'e destek için geldik. Marşlar söyleyip ve slogan atarak Kadıköy'e vardık. Otobüslerden indiğimizde kortaj halinde yolu trafiğe kapatarak kitlenin bulunduğu Altiyol'a doğru sloganlar eşliğinde

yürüyüşe geçtik. Yol boyunca "Direniş Kadıköy 1 Mayıs Seninle", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" gibi sloganlar attık. Altiyol'daki kitleyle buluştuğumuzda büyük bir coşkuyla karşılandık. Kitlenin öne Söğütluçeşme Camii tarafında polis tarafından kesilmiştik. Biz de komünistler olarak o tarafa doğru yöneldik. Polisin ara ara gazlarla müdahale etmesi üzerine var olan barikatların dışında yeni barikatlar kurmaya başladık. Polisin yoğun biber gazlı müdahalesi ve TOMA'larla saldırması üzerine kitle Altiyol'a doğru çekildi. Bu esnarlarda da polise havai fişeklerle karşılık verilmeye çalışıldı. Rihtim tarafından da polisin saldırısıyla birlikte Bahariye'ye doğru çekilmek zorunda kaldık. Bu sefer Bahariye'de barikatlar kurulmaya başlandı. Geç saatlere kadar Bahariye'de ve Yeldeğirmez'nin çatışmalar devam etti. Bu esnada sık sık "Ahmet'in Katili AKP'nin Polisi", "Ahmet Atakan Ölümsüzdür", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye

Ahmet Atakan'ın sesi İzmir'deydi!

ODTÜ ve Tuzluçayır' da direnen halkla dayanışmak üzere Hatay'ın Armutlu Mahallesi'nde gerçekleştirilen eylemlerde polis terörü sonucunda yaşamını yitiren Ahmet Atakan için İzmir'de gerçekleştirilen eylem Haziran günlerini aratmadı.

Ahmet Atakan'ın yaşamını yitirmesinin ardından 10 Eylül Salı günü gerek semt-mahalle forumları gerekse siyasi örgütlenme ve yapılar, İzmir çapında akşam saat 20.00'de Alsancak'tan başlayacak bir yürüyüşün çağrısını yapmaya başladılar.

Akşam olduğunda Alsancak Sevinç Pastanesi önünde binlerce insan buluştu. Sayıları birkaç yüze sınırlı ulusalcı-soven kesimler kitleden ayrı bir kortaj oluşturup TGB pankartı arkasında Gündoğdu Meydanı'na yürümeyi tercih ederken, kitlenin gövdesini oluşturan beş bini aşkın kişi Basmane' ye yürüyüşe geçti. KöZ'ün arkasında duran komünistler bu yürüyüşe bayrakları ve "Lice'de, Roboski'de ORDU; Ankara'da, Hatay'da, Eskişehir'de POLİS; Madende, Tersanede, Atölyede TEKELLER: İSTE KATİLLER!" dövizleri ile katıldılar. Öfkenin hâkim olduğu yürüyüş kolu yürünen güzergâh boyunca attıkları sloganlarla hesap sorma kararlılığı içerisinde oldukunu gösterdi.

Basmane Meydanı'na gelindiğinde ise polis barikatı ile karşılaştık. Kitle, TOMA ve akreplesinin konuşlandırıldığı Basmane Meydanı'na girmek için çok kere girişimde bulundu. Polisin tazyikli su ve gaz bombalı sert müdahalesine rağmen kitle bir buçuk saati aşkın süre direndi ve bulunduğu yerden ayrılmayarak Çankaya'da muhtelif noktalara barikatlar kurdu. Bu süre içerisinde dikkate çarpan şey kitlenin önemli bir kısmının polis saldırısı karşısında dahi uzun süre soğukkanlılığını yitirmemesi hatta her dağılıp tekrar toparlanıp polis barikatını sloganlarla, marşlarla zorlaması idi. Elbette ciddi bir koordinasyon eksikliği ve önderlik boşluğu

Devam" sloganları atıldı. Polisin Kadıköy'deki ara sokaklara da konuşlanmış olması, ara sokaklardan gaz bombalarıyla ve plastik mermilerle saldırması kitlenin yavaş yavaş gerilemesine ve dağılmasına sebep oldu. Eylemciler her dağılımanın ardından sloganlarla Bahariye Caddesi'nde tekrar tekrar bir araya geldi. Bu saldırılar esnasında birçok eylemci civardaki evlere girmek zorunda kaldı. Polisin girdiği sokaklarda evlere baskınlar yapmaya çalışması da bundan ötürüydü. Kadıköy'deki eylemler bir önceki gün olduğu gibi sabah saatlerine kadar bu şekilde devam etti. Bu eylemler esnasında birçok kişi yaralandığı gibi ara sokaklarda polis birçok kişiyi de gözaltına aldı.

Bu eylemlerle anlaşıldı ki; Gezi'de başlayan ve Türkiye'nin dört bir yanına yayılan ayaklanmanın

tıpkı Haziran'ın ilk günleri gibi bu sokak mücadelesinin de belirleyeni oldu.

Belli bir süre sonra polisin kimyasal maddelerle karıştırılmış ve maruz kalan kimseleri yakıcı tazyikli su ve yoğun gaz bombası ile gerçekleştirilen saldırısı etkili oldu. Pek çok insan geçici körlük yaşadı. Nefes alamayan, konuşamayan kişileri ise insanlar geride bırakılmadı, elbirliği ile daha sakin noktalara çekilmeleri sağlandı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde kitleyi Alsancak'a kadar kovalayan polis Gündoğdu Meydanı'na yakın noktalara kadar uzanan barikatlarla karşılaştı.

Haziranın başından bu yana devlete öfkesi artan ve bilenen binlerin, sokak eylemlerinde polis müdahalesi ile karşılaşılsa dahi kitlesel biçimde buna karşı koyuyor olması, korkmaması bu sürecin dikkate alınması gereken bir yanı iken; bu eylemlere sahici hedefler koyulmaması ve eylemlerin sağlıklı bir biçimde yönlendirilememesi ise aşılması gereken bir sorun olmaya devam ediyor.

Ordu-Polis-Tekeller İste Katiller!

Izmir'den Komünistler

ardından forumlarla devam eden süreç ayaklanmanın atmosferini bir nebze olsa her alanda korumaya çalışıyordu. Ankara'da Tuzluçayır'daki, ODTÜ'deki ve Hatay'daki eylemler ve bu eylemlere polisin müdahaleleri tekrardan her yerde bu eylemlerin büyümesine ve yayılmasına sebep oldu. KöZ'ün arkasında duran komünistler buldukları her yerde olduğu gibi bu eylemlerde de yer almaya çalıştılar. Bu eylemlerin varoşlara yayılması ve varoşların rüzgarının da merkezilere taşınması içinde elimizden gelen çabayı azami düzeyde göstermeye devam edeceğiz.

Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!

Istanbul'dan Komünistler